

města dosud přebývá v provizorních stanových slumech. Tam panují otrěsné hygienické podmínky, někteří lidé tak umírají na cholery. „Celá země je nestabilní. Může tam propuknout epidemie cholery, povstání nebo přijít další přírodní katastrofa. Haiti se totiž potýká s každoročními hurikány,“ přibližuje humanitární pracovnice a koordinátorka pomoci pro Haiti Kristýna Lungová. Podle ní za nestabilitu Haiti mohou také dosud nevyřešené zákony, které se týkají vlastnictví půdy. Lidé si ji nemohou koupit a tím pádem tam postavit své domy, usadit se. Na mrtvém bodě stojí i stavba nemocnic, škol a dalších důležitých institucí. Zemětřesení v roce 2010 padlo za obětí přes 220 000 lidí, dalších víc jak 8 000 zemřelo při epidemii cholery, která vypukla brzy poté.

Vzdělání i jídlo pro děti či odolné střechy. Tak pomáháme

Arcidiecézní charita Olomouc úzce spolupracuje přímo s Haitťany, kteří tamní situaci znají a dokážou získané peníze a další pomoc efektivně rozdělit. „Úspěšný je třeba projekt Adopce na dálku. Dárci přispějí 6 500 korunami každý rok na vzdělání jednoho dítěte a stanou se tak jeho průvodcem při studiu. Je to velmi důležité, protože polovina obyvatel Haiti je negramotná. Dětem je tak odepřena šance zlepšit svůj život,“ pokračuje Lungová s tím, že v současnosti je do adopce zapojeno přes 300 pravidelných českých dárců. Mezi nimi jsou kromě jednotlivců také firmy, školy či celé obce. Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá i starým lidem, kteří nemají rodinu, která by se o ně postarala. Tito Haitťané obdrží jednorázové finanční příspěvky. Charita dále pomáhá stavět odolné plechové střechy u lehkých příbytků, které snadno podléhají zkáze.

Za posledních deset let, co Arcidiecézní charita Olomouc na území Haiti působí, se podařilo postavit a zabezpečit chod (včetně kvality vyučování, zásob učebnic i jednoho teplého jídla denně)

školy v Baie de Henne, kam nyní dochází přes 350 dětí. Za peníze Čechů se podařilo postavit i novou školu v Gonaives, kam přichází denně více jak 650 žáků, v tomto centru funguje i poradna pro podvyživené matky s dětmi či rehabilitační oddělení pro handicapované. „Ve všech těchto institucích jsou zaměstnaní lidé, takže zvyšujeme i počet pracovních míst. A pomáháme dalšími způsoby. Snažíme se připravit Haitťany na to, aby se nastartovali do života, aby se jejich země začala rozvíjet,“ dodává Lungová.

V současnosti Arcidiecézní charita Olomouc plánuje projekt praktické školy. Ta by měla začít fungovat ve škole v Baie de Henne, kde nechá přistavit druhé patro. Haitťané se tam naučí moderním technikám rybolovu, zemědělství, mechanice, šití či základům podnikání.

Rádi byste pomohli i vy? Jak na to, to se dozvíte snadno a rychle na www.haiti.cz.

Karolína Opatřilová

Příběhy z Haiti

NEUŽIVILA BY DĚTI, ZŘEKLA SE JICH. Chris (asi 30 let) byla v dětství terčem posměchu, protože špatně chodila. V dospívání pak ochrnula. Později se živila pomocnými pracemi, za umývání nádobí dostávala trochu jídla pro sebe i svého synka. Dala mu jméno Marvens, po jeho otci a muži, který ji znásilnil. Pak Chris potkala dalšího muže, který vzal ji i Marvense k sobě. Brzy na to se narodila Christella. Štěstí však netrvalo dlouho. Vypukla epidemie cholery. Mezi mrtvými byl i Chrisin muž. Upoutaná na invalidní vozík věděla, že dvě děti sama neuziví. Dcerku tak dočasně převzali příbuzní zesnulého muže. Syn musel k cizí rodině, jako pomocná síla. Chris byla zoufalá. Živořila a uvědomila si, že přišla o jediné své bohatství - milované děti. Pomocnou ruku jí tehdy podali Češi, kteří se pustili do pátrání. Marvense objevili v pět hodin vzdáleném městě, kde přežíval v drsných podmínkách. V roce 2012 se jej podařilo z novodobého otroctví vysvobodit. Také Christella se vrátila zpět domů, přestože jí v tom její příbuzní dlouho bránili. Rodina znovu žije pohromadě.

DEN HAITSKÉHO ŠKOLÁKA. Pět hodin ráno, začíná svítat. Klučina si v šeru chýše opakuje, co se předchozí den naučil ve škole. V domě není jídlo ani pití. Chlapec tak vyráží do školy sice ustrojený v uniformě, ale bez snídaně. Cesta z vesničky do Baie de Henne, kde škola stojí, mu trvá několik hodin. Jde v parnu. Ke konci vyučování je pak vyčerpaný, chce se mu spát. Následuje teplý oběd ve školní jídelně, díky kterému má sílu na cestu zpátky. Doma chlapce čeká další povinnost. Vydává se ke studni pro pitnou vodu. Studna je vzdálená tři hodiny chůze. Vrací se s tmou. V domě se nesvítil, není tam totiž zavedená elektřina. Hošík usíná. Možná se jednou probudí do lepších zítřků, i přes velkou chudobu totiž studuje díky projektu Adopce na dálku, a tak má šanci svůj život změnit.

*Karolína Opatřilová,
Kristýna Lungová*

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Červen 2015

Nevšední návštěvu přivítali klienti Světlanky - centra denních služeb v Charitě ve Svitavách – lamy. No, řekněte, kdo má to štěstí jen tak podrbat za ušima lamu? Děkujeme všem, kteří v tomto dopoledni měli prsty, děkujeme všem za účast a také děkujeme obyvatelům Farmy u Lamáka, že na Světlanku zavítali, aby nás potěšili ...

Foto: Mgr. Gabriela Kleinová

obsah

Duchovní slovo:

Nový předseda Caritas Internationalis2
Papež František Charitě2

Zprávy z arcidiecéze:

Co je to Kids/Skills3

Z F/OCH:

Bystřičice p.H., Holešov, Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Šternberk, Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín3-19

CARITAS – VOŠs Olomouc:

MPSV školilo zaměstnance caritas VoŠs Olomouc19

Studenti navštívili Hospic na sv. Kopečku20
Inspirativní vteřina poté20
Socha příběhů spojila osudy lidí z Barmy, Mexika, Gruzie a Slovenska20
Španělsko inspiruje svým pozitivním přístupem20

Humanitární pomoc:

Arcibiskup Mouche nastínil život iráckých křesťanů v Exilu21
Od 12.května byla vyhlášena sbírka na Ukrajinu22
Haitťtí školáci mají kde jíst22
Připijte si si Na zdraví Haiti!23
Příběhy z Haity24

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, červen 2015 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirn1k1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 6. 2015. Uzávěrka příštího dvojčísla 5. 8. 2015

DUCHOVNÍ SLOVO

Nový předseda Caritas Internationalis

Generální shromáždění *Caritas Internationalis*, které ve dnech 12. – 17. 5. 2015 zasedalo v Římě, zvolilo nového předsedu této konfederace národních Charit. Stává se jím filipínský kardinál Luis Antonio Tagle. Padesátí osmiletý arcibiskup Manily získal 91 hlasů ze 133 hlasujících. Bude prvním předsedou *Caritas Internationalis*, pocházejícím z Asie.

Zasedání zahájil papež František, který ve své homilii řekl: Čtení ze Skutků apoštolů (16, 22-34) prezentuje poněkud neobvyklou postavu. Je to žalářík z města Filip, kde byli Pavel a Síla uvězněni v důsledku nepokojů lidu, který se sběhl proti nim. Soudní úředníci je nejprve nechali zbít pruty, potom uvěznil a nařídili žaláříkovi, aby je dobře hlídal. Proto tu noc, kdy nastalo zemětřesení a všechny dveře zůstaly dokořán, se onen muž vyděsil natolik, že si chtěl vzít život. Pavel jej však zadržel, a on, plný úžasu a celý rozechvělý, na kolenu žádal o spásu. Vyprávění dále podává, jak onen muž hned poté rozhodně vykročil na cestu víry a spásy: společně se svojí rodinou přijal Pánovo slovo, vymyl Pavlovi a Silovi jejich krvavé rány, spolu s rodinou přijal křest, vzal Pavla a Silu k sobě domů, a plný radosti jim prostřel stůl a dal najíst. Takový je průběh cesty víry. Zvestované a přijaté evangelium jej přimělo, aby omyl nohy a rány trpících a prostřel pro ně stůl. V jednoduchosti těchto činů se poji přijetí Slova a svátosti křtu s přijetím bratra, jako by šlo o jediný skutek: přijetí Boha a přijetí bližního, přijetí druhého v Boží milosti, přijetí Boha ve službě bratřím. Slovo, svátosti a služba spolu vzájemně souvisejí, jak je patrné v těchto svědectvích prvotní církve. V tomto skutku můžeme vidět veškeré poslání *Charity*, dnes již obrovské Konfederace, která je za svoji činnost ve světě široce uznávána. *Caritas* je církevní instituce, která působí v mnoha částech světa a která potřebuje ještě více rozšířit do jednotlivých farností a komunit, aby se tak oživilo počínání prvotní církve. Kořen veškeré vaší služby spočívá právě v tomto prostém a poslušném přijímání Boha a bližního. Toto je kořen a je-li odřát, *Charita* zaniká. Toto přijímání se děje ve vás osobně, abyste pak šli do světa a sloužili jménem Krista, s nímž jste se setkali a kterého potkáváte v každém bratrovi a každé sestře, kterým se stáváte bližními. A právě tím se předchází redukci na pouhou humanitární organizaci.

Charita každé místní církve, i té nejmenší, je stejná. Neexistují velké a malé *Charity*, všechny jsou si rovny. Prosmo Pána o milost chápat pravou dimenzi *Charity*; o milost, abychom neupadli do léčky a neuvěřili, že dobře organizovaný

Papež František Charitě

Dne 18. 6. byla ve Vatikánu představena **druhá encyklika papeže Františka, nazvaná „Laudato si’ – Tobě buď chvála“**, s podtitulem *Péče o společný dům*.

Encyklika se člení na šest kapitol a se svými 246 paragrafy je poměrně dlouhým textem. Výchozím bodem k četbě se může stát samotný **papežův citát**, který nastiňuje strukturu encykliky:

Nejprve krátce proberu různé aspekty nynější ekologické krize s cílem shrnout ty nejlepší plody dnes dostupného vědeckého bá-

centralismus je cesta; o milost chápat, že Charita je vždy na periferii v každé místní církvi, a o milost věřit, že centrum Charity je pouhá pomůcka, služba a zkušenost společenství, ale nikoli hlavou všech ostatních. Kdo žije posláním Charity, není pouhý pracovník, ale Kristův svědek. Člověk, který hledá Krista a nechá se hledat Kristem; člověk, který miluje v duchu Kristově, v duchu nezištnosti a v duchu obdarování. Všechny naše strategie a plány budou prázdné, pokud v sobě nebudeme mít tuto lásku. Nikoli naši, ale Jeho lásku. Nebo lépe, naši lásku očištěnou a posílenou Jeho láskou. Tak bude možné sloužit všem a prostírat stůl pro všechny.

Také tento krásný obraz nám dnes nabízí Boží Slovo, totiž prostřený stůl. Bůh nám prostírá eucharistický stůl také nyní. *Charita* prostírá mnoho stolů pro hladové. V těchto měsících jste pořádali rozsáhlou kampaň nazvanou *Lidská rodina, jídlo pro všechny*. Tolik lidí i dnes čeká, že se dosyta nají. Planeta má pokrm pro všechny, ale zdá se, že chybí vůle se rozdělit se všemi. Prostírat stůl pro všechny a žádat, aby byl pro všechny jeden stůl. Konat vše, co lze, aby všichni měli co jíst, ale také upomínat mocné této země, že je Bůh jednoho dne povolá k soudu a ukáže, zda se Mu opravdu snažili dát najíst v každém člověku (*srov. Mt 25, 35*) a zda se přičiňovali o to, aby životní prostředí nebylo pustošeno a mohlo tento pokrm produkovat.

Když myslíme na eucharistický stůl, nemůžeme zapomenout na naše křesťanské bratry, kteří byli násilím připraveni o pokrm jak pro tělo, tak pro duši, byli vyhnáni ze svých domovů a jejich kostely byly nezřídka zničeny. Znovu opakují: nezapomínejme na tyto lidi a na tyto netolerovatelné nespravedlnosti. Společně s mnoha dalšími charitativními institucemi církve vyjevuje *Caritas* moc křesťanské lásky a přání církve jít vstříc Ježíšovi v každém člověku, zejména, je-li chudý a trpící. Tato cesta je před námi a přeji vám, abyste s touto vyhlídkou mohli pracovat během těchto dnů. Světujeme je Panně Marii, která učinila zásadním kritériem svého života přijímání Boha i bližního. Zítřka budeme slavit Pannu Marii Fatimskou, která se ukázala, aby oznámila vítězství nad zlem. S tak obrovskou podporou nemáme strach pokračovat ve svém poslání. Ať se tak stane.

Posílám tato slova povzbuzení a výzvy našeho papeže Františka k naší službě a zároveň vám všem přeji a vyprošuji za sloužený odpočinek a občerstvení o dovolené.

P. Bohumír

dání (...). Vycházejte z tohoto panoramatu pojednám o některých argumentech plynoucích z židovsko-křesťanské tradice, aby se naše zasazení za životní prostředí stalo více koherentním. Potom se pokusím dobrat kořenů nynější situace, abychom pochopili nejenom příznaky, ale i hlubší příčiny. Takto bychom mohli nabídnout ekologii, která bude v různých svých dimenzích zahrnovat specifické místo člověka v tomto světě a jeho vztahy k realitě, která jej obklopuje. Ve světle těchto reflexí bych chtěl načrtnout

Žáci školy v haitském Baie de Henne mohou obědvat společně a také se mají kde scházet. Tento týden byla v jejich škole otevřena nová jídelna. Ta poslouží i jako společenská místnost. Škola nacházející se v nejchudší části Haiti vypadá zas o něco lépe. Spadená zídka, která budovu obklopovala, opět stojí, do areálu školy navíc vedou nová vrata a na oknech budovy byly vyměněny mříže. „Kromě toho, že se školu podařilo zabezpečit, byla tam na začátku května otevřena i školní jídelna. Protože v místnosti nebyl dostatek stolů a židlí, žáci museli jít na etapy. Nyní je v jídelně zázemí pro více lidí, takže se tam mohou pořádat i společenské akce, jako třeba rozdávání vysvědčení, karnevaly, nejrůznější představení nebo mše,“ přibližuje za Arcidiecézní charitu Olomouc Kristýna Lungová. Děti tak konečně poobědvají v důstojném prostředí. Za peníze Čechů v jídelně přibýly nové dveře, stoly, židle i nádobí,

dále byly vymalovány stěny a okna v místnosti zabezpečily mříže. Úpravy před školou a v jídelně stály zhruba pětasedmdesát tisíc korun. „Tuto částku jsme hradili z peněz dárců, velkou část však pokryl výtěžek z prodeje benefičních kalendářů,“ pokračuje Lungová s tím, že Arcidiecézní charita Olomouc nechala udělat 1000 kalendářů, z nichž polovina byla stolních (1ks/ 100 korun) a polovina nástěnných (1 ks/ 150 korun). Zvelebená jídelna a společenská místnost v jednom pro Haitěany hodně znamená. Jde o zastřešený prostor, kde se může scházet větší množství lidí za přijatelných podmínek. „V Baie de Henne totiž široko daleko není jiný stín, přitom teplota na sluníčku dosahuje až 50 °C,“ dodává Lungová.

Karolína Opatřilová,
hum. odd. ACHO

Připijme si v červenci Na zdraví Haiti!

Připijte si Na zdraví Haiti. Lidé jsou tam v ohrožení i pět let po ničivém zemětřesení.

V těchto dnech je tomu přesně deset let, co na Haiti (ostrovním státě v Karibiku) pomáhají humanitární pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc. Život běžného Haitěana znají dobře: hlad, nedostatek pitné vody, extrémní chudoba, cholera či občasně hurikány. Haitěané umírají na banální nemoci či nedostatek lékařské péče. Mnozí navíc žijí v provizorních stanových osadách i pět let po ničivém zemětřesení.

Připijme tedy Na zdraví Haiti. Tato charitativní akce ovládne vybrané hospůdky a kavárny v centru Olomouce během července. Hosté, kteří se tam budou chtít osvěžit kohoutkovou vodou, za niž zaplatí od 1 do ∞ korun, přičemž cenu si určí sami. Za získané peníze pak Arcidiecézní charita Olomouc zajistí poskytnutí pravidelné lékařské péče v těch nejzapatřejších částech Haiti.

Do této charitativní akce se zapojili:

Bistrá kráva, Café Restaurant Caesar, Café Sant'Angelo, Jazz Fresh Café, Kino Hoblina, Naše Café, Plán B, Ponorka, Street Side Grill bar, Tvarůžková cukrárna.

Haiti se stále nevzpamatovalo ze zemětřesení

Následky zemětřesení v roce 2010 byly děsivé. V Léogáne, 15 kilometrů od hlavního města, se zřítilo 80 % budov a další včetně nemocnic, úřadů i prezidentského paláce padly i přímo v hlavním městě Port au Prince, které bylo střediskem dění v celé zemi. Nejvíce bylo postiženo pobřeží, kde dodnes stojí města duchů, původní obyvatelé se tam totiž bojí vrátit. Někteří tak migrovali na venkov za svými příbuznými. Potraviny a voda ve vesnicích však nestačí pro větší počet obyvatel, tamní Haitěany proto sužuje hlad a nedostatek pitné vody. Mnoho dalších obyvatel hlavního

**NA ZDRAVÍ
HAITI**
Osvěž se
a pomůžes!

Bistrá kráva
Café Restaurant Caesar
Café Sant'Angelo
Jazz Fresh Café
Kino Hoblina
Naše Café
Plán B
Ponorka
Street Side Grill bar
Tvarůžková cukrárna

Sklenka vody za 1 - ∞ Kč
Olomouc, červenec 2015

www.haiti.cz

žou dovolit. „Podařilo se nám sice pronajmout místnost, kde se děti mohou dále vzdělávat, ta se však nachází na vzdáleném místě, kam je třeba dojet autobusem. Na jízdenky bohužel rodiče nemají peníze,“ pokračoval arcibiskup Mouche.

Velmi drahé jsou také podnájem. Uprchlíky stojí pronájem domu bez nábytku a nejnětějšího vybavení 800-900 dolarů měsíčně, což je obrovská suma. „V jednom domě tak žijí třeba tři-čtyři rodiny. Spousta lidí si vysoké nájemné nemůže dovolit, tak musí přespávat ve stanech,“ uvedl představitel syrské katolické církve. V Erbilu se také staví provizorní přístřešky z prefabrikátů o velikosti čtyři krát čtyři metry.

Podmínky utečenců se ještě zhorší. V Kurdistánu totiž začínají extrémní horka, kdy se teplota vyšplhá i na 55 °C. Je nedostatek vody, ale také ventilátorů, který by ochladily a zvlhčily vzduch. „Podařilo se mi distribuovat do postavených přístřešků 1000 těchto ventilátorů, to však zdaleka nestačí,“ dodal arcibiskup Mouche. Iráckého církevního představitele pozval do Česka olomoucký arcibiskup Jan Graubner, aby na přednáškách osvětlil situaci ve své zemi a probíral s pověřenými lidmi, jak je možné uprchlíkům pomoci. Tuto otázku řešil arcibiskup Mouche také na půdě olomoucké arcidiecézní Charity. „Nejefektivnější je sehnat peníze,

za které bychom na místě pořídili lidem nejnětější věci pro život nebo ze kterých bychom alespoň částečně hradili nemocným předražené operace,“ sdělil.

Před několika dny Česká charita s biskupskou konferencí schválily na pomoc iráckým křesťanským uprchlíkům tři miliony korun. Za tyto peníze pořídí v Kurdistánu pro každou rodinu krabici se základními potravinami, hygienickými potřebami a čistícími prostředky.

Naděje na svobodu

Při své návštěvě zavítal arcibiskup Mouche také na Svatý Hostýn, kde zhlédl například mozaikovitý obraz Hostýnské Madony - ochránitelky. Právě tento obraz inspiroval ředitele Arcidiecézní charity Olomouc Václava Kepřta, který významnou hostu předal přes 2 000 dolarů. „Je to jeden střípek z mozaiky,“ vysvětlil Kepřt a přihodil ještě symbolický dárek - známku opatřenou razítkem z první návštěvy papeže Jana Pavla II. v České republice. „Ta doba pro nás - Čechy znamenala získání svobody, nyní vám předávám tento symbolický dárek dále s nadějí, že i vy ji získáte,“ uzavřel ředitel Charity.

*Kritýna Lungová
hum. odd. ACHO*

Od 12. května byla vyhlášena veřejná sbírka pro Ukrajinu

Boje na východě Ukrajiny stále nekončí, čím dál víc lidí odtud prchá do části země, která spadá pod ukrajinskou vládu. Arcidiecézní charita Olomouc tak od 12. května vyhlásila veřejnou sbírku na pomoc Ukrajině. Lidé dobré vůle mohou posílat své příspěvky na bankovní účet číslo 4030207/ 0100.

Získané peníze pomohou lidem v zemi zmítané válkou získat přístup k sanitaci, léčbě či potravinám. Arcidiecézní charita Olomouc v těchto dnech například spolupracuje na zajištění speciálních balíčků s potravinami i hygienickými potřebami

pro uprchlíky z východu. Přispívá také penězi na nákup jídla lidem žijícím ve městě Doněck, kde jsou přímo v ohrožení života.

Ti, kteří chtějí pomoci finančním příspěvkem, jej mohou poslat na zvláštní bankovní účet číslo 4030207/ 0100 zřízený pro charitativní účely u Komerční banky.

Veřejná sbírka je vyhlášena na dobu neurčitou.

acho

Haitští školáci mají kde jíst. Peníze na jídelnu vydělaly kalendáře

některé obširnější linie dialogu a činnosti, které by zapojily každého z nás i mezinárodní politiku. A nakonec, protože jsem přesvědčen, že každá změna potřebuje motivace a výchovu, načrtnu některé linie lidského zrání inspirované pokladem křesťanských duchovních zkušeností (čl. 15)

Pracovní překlad do češtiny najdete na tomto odkazu: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=22011>

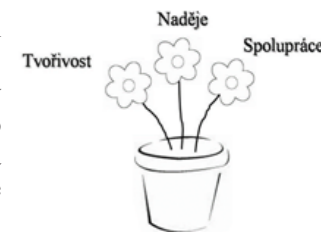
P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Co je to Kids'Skills?

Naděje, tvořivost a spolupráce, tři květinčky tzv. „květinové teorie“ Bena Furmana, jsou obdobně jako jiné „květinové“ věci - nám dobře známé z historie - teorií neobvyklou, hravou a provokativní, avšak některé studie ukazují, že s využitím hravých a tvořivých technik lze při práci s dětmi dosáhnout mnohem lepších výsledků než bez nich. Co je podstatou metody Kids'Skills? Zjednodušeně řečeno: umění dokázat proměnit problémy na dovednosti. Jde

o způsob, jak přeměnit problém dítěte na jeho vlastní dovednost, kterou potřebuje k tomu, aby daný problém překonalo, včetně celého tvořivého procesu založeného na podpoře a doprovázení dítěte ve snaze získání této dovednosti.

Přístup orientovaný na řešení – Kids'Skills

Metodu Kids' Skills rozvinuli čelní představitelé na řešení orientovaného přístupu ve Finsku Ben Furman a Tapani Ahola jako výsledek dlouhodobé supervizní práce v jedné mateřské škole. Kids' Skills vycházejí nejen z přístupu orientovaného na řešení, ale rovněž z podnětů narativní a ericksonovské psychoterapie. Jedná se o způsob, jak pracovat s různými druhy problémů tvořivě, hravě, efektivně a přitom zároveň nepatologizujícím

a na spolupráci zaměřeným způsobem. Metodou Kids' Skills lze pracovat s dětmi od tří let věku a lze ji použít napříč věkovým spektrem u nejrůznějších problémů dětí včetně adolescentů, kde se liší jen v určitých krocích a společně používaném jazyku. Ve své praxi ji mohou využít psychiatři, psychologové, sociální pracovníci, školní a výchovní poradci, speciální pedagogové, rodiče dětí a další pečující osoby.

Více na: <http://www.kidsskills.cz/>

V rámci projektu „Pokračujeme v kvalitě“, který je realizován Arcidiecézní charitou Olomouc za finanční podpory Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, tak mělo dvanáct pracovníků Charity příležitost seznámit se s kreativní metodou Kids' Skills v kurzu věnovaném přístupu se zaměřením na řešení při práci s dětmi, rodiči a komunitou. Formou vlastního sebezkušenostního zážitku se frekvenci kurzu, v rámci 48hodinového semináře rozděleného celkem na čtyři setkání (březen až červen), seznámili praktickým způsobem s filosofií Kids' Skills: prošli si jednotlivé kroky při tréninku dovedností a při následné supervizi si vzájemně předali příklady z vlastní praxe. Zvláštní příležitostí účasti na tomto kurzu byla rovněž možnost získat na závěr mezinárodní certifikát Kids' Skills kouče (ambasadora). A rada účastníkům od samotného tvůrce modelu Kids'Skills Bena Furmana pro vlastní praxi? „Jakmile si jednotlivé kroky osvojíte a osvojíte si i určitý 'cit' pro Kids'Skills, můžete začít různě experimentovat a hledat si vlastní způsob využití principů Kids'Skills.“

Zdroj: <http://www.dalet.cz/>

Projektové oddělení ACHO

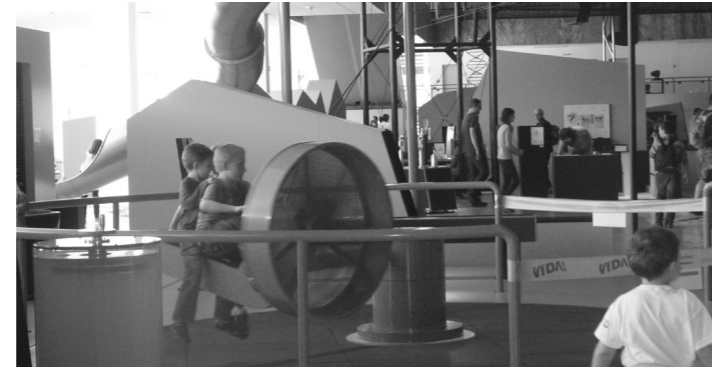
Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem Z bystrických koledníků „vědátů“

Tříkrálová sbírka je již dávno za námi, ale my jsme se znovu, jako každý rok, setkali 8. května, abychom si vyrazili na náš tradiční výlet. Hned ráno nás probudilo sluníčko a provázelo nás celý den. I když je v našem okolí hodně zajímavosti a krás, dá se říct, že za ty roky jsme viděli téměř všechno a tak jsme přemýšleli, kam pojedeme tento rok. Po dlouhém brázdění po internetu nás nakonec

neopakovatelný zážitek maminky jednoho z koledníků zavedl do Brna, do Vida science centra. Všichni jsme byli zvědaví, co se pod tím názvem skrývá.

Když jsme zastavili před již na první pohled zajímavou budovou, naše zvědavost ještě víc narostla. A najednou jsme se ocitli v úplně jiném světě – světě vědy. Tak jak není téměř nikde dovolené

dotýkat se vystavených exponátů, tady jsme se dotýkat museli a nejenom to – mohli jsme si všechno vyzkoušet. Najednou se z nás stali vědci, lékaři, vodohospodáři, fyzici... Všichni se rozprchlí, každý tam, kam ho srdce táhlo a musím říci, že i po třech hodinách byl problém opustit toto zajímavé místo.

Nakonec jsme se konečně všichni setkali před budovou a čekali nás přesun do kostela Nalezení svatého kříže, kde jsme měli naplánovanou mši svatou. 100členná posádka, řítící se ulicemi Brna, evidentně kolemjdoucí zaujala a cesta nebyla pro naše nejmenší koledníčky vůbec jednoduchá; ale všichni jsme to nakonec zvládli a bratři kapucíni nás už očekávali.

Po celou dobu nás doprovázel P. Marek Výleta z našich farností Bílavsko a Rusava, který nám v kostele odsloužil mši svatou, povzbudil nás a někteří si hezky v náručí maminek i sladce po-

spali. Nádherný kostel nám dopřál nejenom duchovní, ale pro některé i fyzický odpočinek.

Po mši svaté jsme navštívili ještě kapucínskou kryptu, zchladili se zmrzlinou a přesunuli k autobusu. Den utekl jako voda, ale spokojenost a zážitky v nás zůstanou určitě ještě dlouho.

Chtěli bychom tímto poděkovat otcí Marku Výletovi za duchovní doprovod, bratrům kapucínům za možnost odsloužení mše svaté, všem koledníkům za jejich disciplinovanost, řidičům za bezpečný odvoz, bystřické Charitě za zorganizování a úhradu výletu a v neposlední řadě Pánu Bohu a Panně Marii za jejich ochrannou ruku v průběhu celého dne.

*Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistent a koordinátor TKS*

Charita Holešov

Charita se zapojila do Noci kostelů

Možnost prezentovat se na této již tradiční květnové akci letos využila Charita Holešov i Oblastní Charita Bystřice pod Hostýnem. V poslední květnový páteční večer se v Domě U sv. Martina návštěvníci potkali s pracovníky Charitní ošetrovatelské služby - zdravotními sestrami, sociálními pracovníky aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi (Holešov) nebo se soc. pracovníky z chvalčovského denního stacionáře (Bystřice). Informace a program pro malé i velké zajistily pastorační asistentky.

Novinkou bylo měření tlaku a cukru v krvi přímo na místě. Kdo chtěl a přišel od 19–21 hodin, byl přeměřen. Zkušené zdravotní sestry také podávaly rady, jak postupovat v případě vysokých výsledků. Prostory byly plné propagačních materiálů, ukázek pomůcek, které jsou k dispozici k zapůjčení v holešovské charitní půjčovně pomůcek a také promítání informací o jednotlivých službách. Z denního stacionáře ve Chvalčově byly k vidění výrobky, které klienti během svého pobytu v tomto zařízení dělají. Nechyběly fotky, kronika a také hry a kvízy, ceníky jednotlivých služeb a podrobné

informace o nich. Navštívili nás současní i bývalí pracovníci, dobrovolníci, známí i neznámí občané, představitelé měst a obcí. Děkujeme všem příznivcům a podporovatelům charitního díla, kolegům, kteří pomáhali s prezentací a všem účastníkům.

Leona Machálková

Přibližte nám účel své cesty do Španělska. Kdy a kde přesně jste byla?

Strávila jsem pět květnových dní ve městě Valencii na jihu Španělska. Cesta měla dva účely. Vzdělávací pobyt, v rámci kterého jsem navštívila různé neziskové organizace pracující především s migranty, a monitoring pracoviště studentů Sociální a humanitární práce, se kterým spolupracujeme již několik let.

Jaké organizace jste navštívila a co všechno jste měla možnost vidět?

Většinu času jsem strávila v organizaci Fundación Ceimigra, se kterou škola dlouhodobě spolupracuje. Je to nezisková organizace zajišťující služby pro imigranty - sociální poradenství, kurzy španělštiny, kurzy pracovní orientace, rekvalifikační kurzy, diskusní fóra, setkávání národnostních menšin, zabývá se také výzkumnou činností atd. Díky jejich kontaktům jsem měla možnost navštívit i další organizace. Například Centro de formación folgado, což je centrum zajišťující rekvalifikační kurzy a praxe pro nezaměstnané nebo **Centro cultural Islámico de Valencia**, které se zabývá komunitní prací a podporou interkulturního dialogu. Nádherným příkladem komunitní práce byla také organizace **Espai Obert el Marítim. Centro de acogida a refugiados - C.A.R.**, centrum pro žadatele o azyl zřizované státem, mě překvapilo vysokou kvalitou poskytovaných služeb i zájemem.

Vnímala jste nějak aktuální „náladu“ Španělska a jeho občanů, co se týče migrace?

Z pětidenního pobytu asi není možné vypočítat aktuální náladu přímo v místě a v rámci běžného životního rytmu. Pohybovala jsem se v organizacích, kde jsou migranti vítáni a kde migranti samotní pracují, takže tam je „náladu“ příjemná. Obecně ale Španělsko patří k zemím, do kterých proudí velké množství migrantů, a ani tady není přijetí cizinců majoritou bezproblémové. Xenofobie se objevuje i zde. Jak nám sdělila Mar z Centro cultural islamico, také ona zažívá nepříjemné situace, nepřijetí a odsuzování ze strany islamofobů. Což je paradoxní, vzhledem k tomu, že je občankou Španělska a navíc poskytuje služby lidem bez domova a lidem sociálně vyloučeným, což jsou často rodilí Španělé. Ovšem, kdybych měla mluvit o náladě Španělska obecně, rozhodně bych musela zmínit víc pozitivního přístupu, ochoty, úsměvů, což je skvělý základ pro řešení jakýchkoli problémů.

Přivezla jste si ze Španělska nějakou inspiraci pro Vaši práci a výuku?

Ohromila mne především všudypřítomná pozitivní nálada. Drží se ve Španělsku i přes ne příliš dobrou ekonomickou situaci. Promítá se například i do toho, jak si lidé pomáhají. Velmi příjemně překvapující byla návštěva již zmiňovaného komunitního centra Espai Obert, které funguje čistě na bázi dobrovolnictví, kde imigranti, ale také Španělé pomáhají zdarma imigrantům. Nepracuje tu jediný placený zaměstnanec a dveře jsou tu otevřeny komukoli a kdykoli, což jsme se studentkou Bárrou zažily na vlastní kůži. Souvisí to i s pojetím dobrovolnictví, které je odlišné, než jak jej známe u nás. V ČR je dobrovolnictví především doménou studentů. Ve Valencii dobrovolníci i dospělí. Najdete mezi nimi pracující, nezaměstnané a hlavně seniory - často v roli učitelů španělštiny. Je to nádherné propojení potřeb lidí, protože starší lidé se často cítí nepotřební a mohou tak najít další smysl svého života. Mohou naplnit svou potřebu seberealizace a zároveň pomůžou dalším potřebným. Tím bychom se v ČR mohli inspirovat. Využitelnost této zkušenosti do výuky je jednoznačná. Studenty vždy zajímá nejvíc jak je to v praxi a srovnání s jinými zeměmi je vždy velice zajímavé. Především srovnání komunitní práce a sociální práce s migranty, které se u nás tolik liší, je velkým přínosem.

Má návštěva byla také důležitá pro udržování a upevňování vztahů se spolupracujícími organizacemi, kam jezdí naši studenti na praxe. Navíc po osobní návštěvě můžu studentům říci dopředu mnohem více informací o místních podmínkách, organizaci a lidech v ní pracujících.

S Bárrou Žůrkovou, která studuje ve 2. ročníku Sociální a humanitární práce a pro svou povinnou zahraniční praxi zvolila právě Španělsko a organizaci Ceimigra, jste se měla možnost potkat. Jak praxi prožívala?

Pro Bárrou to byla jedinečná a nezapomenutelná zkušenost. Sama řekla, že by nevolila jinak. Povahou je tak trochu Španělka :-), takže velmi dobře zapadla do organizace a celkově do místní společnosti. Počáteční obavy o jazykovou bariéru se brzy rozplynuly, jak potvrdila i mentorka Pilar. Posun ve znalosti španělštiny je výrazný. Množství získaných znalostí a zkušeností v oblasti migrace a práce s imigranty je k nezaplacení.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Arcibiskup Mouche nastínil život iráckých křesťanů v Erbilu.

Uprchli před džihádisty

Tři dny intenzivního bombardování a nástup džihádistů. To vše se odehrálo téměř před rokem v iráckém Mosulu, odkud uprchlo kolem milionu křesťanů, kteří odmítli konvertovat k islámu. Jako křesťané by totiž byli vydáni na milost i nemilost islámu, navíc by jim hrozil trest smrti. Mezi utečenci se ocitl také arcibiskup syrské katolické církve v Mosulu Yohanna Petros Mouche. Ve čtvrtek 24. května 2015 navštívil Arcidiecézní charitu Olomouc, aby vydal svědectví o situaci ve své zemi.

Arcibiskup Mouche je pryč z domova dlouhých devět měsíců. „Těsně před útekem jsme zažili v Mosulu tři dny velkého bombardování. Lidé si mysleli, že po těchto bojích bude vše dobré, vojáci ale v Mosulu zůstali a situace se stále zhoršovala a zhor-

šuje. Tehdy jsem si na útek stačil vzít s sebou jen svetr, kalhoty a kříž,“ popsal arcibiskup. V současnosti působí v Kurdistánu ve městě Erbil, kde dříve žilo zhruba 120 000 obyvatel. S uprchlíky se nyní jejich počet navýšil na neuvěřitelný milion.

Uprchlíci narážejí na nesolidaritě

Utečenci žijí téměř rok v nejistotě, také mají strach z dalšího bombardování. Z domovů si s sebou nevezli nic, jsou tedy bez peněz. Obyvatelé Erbilu navíc na příliv uprchlíků reagovali tak, že zvýšili ceny za operace a jiné lékařské úkony ve státní nemocnici. Soukromé nemocnice jsou ještě dražší. Spousta pacientů s akutními případy tak nedostane potřebnou lékařskou péči. Ani soukromé školy, které v oblasti fungují, si utečence nemů-

Studenti navštívili Hospic na Sv. Kopečku

V dubnu a květnu měli studenti 1. ročníku vzdělávacího programu Charitativní a sociální práce jedinečnou příležitost zúčastnit se exkurze v Hospici na Svatém Kopečku u Olomouce. Hned na počátku programu se nás ujala vrchní sestra, paní Gabriela Motanová, DiS., která si ve svém nabytém programu ochotně udělala čas na obě skupiny studentů. Během krátké přednášky nám prozradila vše o zřízení Hospice, ale také o každodenním režimu celého zařízení a jeho činnosti. Jako druhá si vzala slovo sociální pracovnice Mgr. Martina Ležáková, která nám představila Hospic z jiného úhlu pohledu. Mluvila především o náplni práce sociálního pracovníka, průběhu přijímání nových klientů, nebo také o organizaci setkání s pozůstalými, jež Hospic pravidelně dvakrát do roka pořádá. Dále nám svou roli představila

Inspirativní Vteřina poté

Studenti prvního ročníku měli dne 20. 5. 2015 možnost seznámit se s realitou náhradní rodinné a ústavní péče v podání lektorů organizace Vteřina poté. Tato organizace byla založena lidmi, kteří si sami prošli pobytem v dětském domově, a nyní lobbují za práva dětí v ústavní péči. Lektori představili jak samotný institucionální rámec systému náhradní rodinné a ústavní péče, tak jeho reálné limity, posuzované z pozice klienta. Ty jsou spojené hlavně se slabou pozicí samotného dítěte v celém systému, kdy mnohdy není schopné účinně

Socha příběhů spojila osudy lidí z Barmy, Mexika, Gruzie i Slovenska

Patnáct nových jmen obohatilo Sochu příběhů na nádvoří CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc v pátek 5. června 2015 v 10 hodin. Studenti do ní vložili kameny symbolizující lidské osudy, se kterými se setkali při svých zahraničních praxích. Slavnosti se zúčastnil i olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner.

Lal je původem z Barmy. Studentka druhého ročníku vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce Eliška Šertlerová se s ní ovšem setkala v Indii během své tříměsíční praxe. Právě tam totiž drobná barmanka uprchla před složitou politickou situací ve své rodné zemi. Jejího manžela doma stále hledají vojáci. Lika má pouhých deset let. Její tělo i život poznamenala válka v Jižní Osetii a její rodina žije v drsných podmínkách. Anna Sokolová, spolužačka Elišky, ji potkala v gruzínské organizaci pomáhající dětem z chudých rodin. I přes nelehké zkušenosti, má Lika sny a zájmy dítěte.

Přestože jsou Barma a Gruzie vzdálené tisíce kilometrů, osudy Lal a Liky se symbolicky spojily. Eliška i Anna vložily kameny nesoucí jejich jména do Sochy příběhů na nádvoří CARITAS – VOŠs Olomouc. Během 15. slavnosti přibyl o soše, která je dílem výtvarníka Lubomíra Dostála, 15 kamenů, které studenti přivezli kromě Indie a Gruzie i z Makedonie, Moldávie, Srbska,

Španělsko inspiruje svým pozitivním přístupem

Migrace je jedním z hlavních témat, která se v současné době řeší v médiích, na odborné úrovni i při debatách u piva. Každý se vyjadřuje k tomu, zda má Česká republika přijmout či nepřijmout tisícovku migrantů ze Sýrie a Eritrey. Tereza Malochová pracuje jako vyučující a tutorka odborných praxí na CARITAS – VOŠs Olomouc a kromě toho i jako sociální pracovnice

pastorační pracovnice Mgr. Libuše Calábková, která mimo jiné provází klienty jakéhokoliv vyznání či bez vyznání od nástupu do zařízení až do posledních momentů jejich života. Na závěr exkurze jsme měli i přes právě probíhající rozsáhlou rekonstrukci celého objektu možnost nahlédnout do neobsazeného klientského pokoje, sesterny, anebo se projít po terase s výhledem na celou Olomouc.

Návštěva Hospice na Svatém Kopečku byla jak informativní, tak velmi příjemná, a to především díky ochotě personálu, který nám tuto exkurzi umožnil.

Anežka Troppová a Barbora Dařílková, studentky 1. ročníku CHASOP

bránit svá práva. Lektori čerpali ze svých zkušeností se systémem náhradní rodinné a ústavní péče a studentům poskytli množství příkladů ze svého života či ze svého působení ve Vteřině poté. Na závěr workshopu studenti diskutovali o několika životních příbězích dětí v kritických životních situacích. Silným zážitkem pro mnohé z nich bylo odhalení, že příběhy jsou reálné a hrdiny některých z nich jsou přímo sami lektori.

Eva Kubíčková, vyučující

Slovenska, Španělska, Srí Lanky, Mexika, či Mayotte. V těchto zemích trávili 3 měsíce na povinné zahraniční praxi. „Právě setkání s lidmi a jejich osudy je pro studenty na praxích důležitým momentem, který je obohatí lidsky,“ řekl Martin Bednář, ředitel CARITAS – VOŠs Olomouc.

Slavnostního vkládání se zúčastnili i vzácní hosté - Mons. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup, Ladislav Šnevajs, náměstek primátora statutárního města Olomouc, Lucie Cincialová, prodělkanka Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého, Václav Kepřt, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc či Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc. Hudebně slavnost doprovodili studenti Konzervatoře Evangelické akademie.

Socha příběhů stojí na nádvoří CARITAS – VOŠs Olomouc od roku 2006. V otvorech dřevěných sloupů sochy jsou umístěny kameny symbolizující osudy lidí, se kterými se studenti setkali během svých odborných praxí. Příběhy plné utrpení, bolesti, slz, ale také solidarity a naděje, které spojuje pomoc bližnímu, vyšly již dvakrát v knižním zpracování. (Více informací o projektu: <http://socha.caritas-vos.cz:8085/>)

Eva Bělocká, oddělení komunikace

s migranty pro organizaci SOZE. V květnu se díky programu Erasmus účastnila vzdělávacího pobytu ve Španělsku, kde navštívila především organizace pracující s migranty. Jaká nálada panuje ohledně migrace v této zemi, která je jedním z prvních cílů uprchlíků z Afriky? Na to jsme se Terezy zeptali v krátkém rozhovoru.

Charita Hranice

Setkání pracovníků Charity Hranice na Rusavě

Již každoročně pořádá vedení Charity Hranice pro své zaměstnance relaxačně vzdělávací víkend. Tentokrát se tato akce konala v krásném prostředí Rusavy uprostřed lesů. Podle zájmu a účasti pracovníků je vidět, že je tato akce mezi námi velmi oblíbená. Smyslem tohoto společného setkání je vzdělávání v sociální oblasti, které je pro pracovníky nezbytné, ale i relaxační a společenské aktivity, kterým se věnujeme a které utužují náš společný kolektiv i přesto, že pracovníci pracují na různých místech.

Sraz všech zúčastněných byl v odpoledních hodinách na místě určení. Poté jsme se ubytovali v chatkách a seznámili se s místním okolím. Páteční podvečer jsme strávili společně s otcem Bohumírem Vitáskem, prezidentem Arcidiecézní charity Olomouc. Téma našeho povídání bylo: „Charita jako církevní organizace, vztah věřících a nevěřících pracovníků v této

Pouť klientů na Svatý Kopeček

Klienti Charity Hranice společně s těmi, kteří o ně pečují – rodinnými příslušníky, přáteli, nebo se svými pečovatelkami či osobními asistentkami, se v úterý 2. června vydali na pouť na Svatý Kopeček u Olomouce. Dopravní prostředek, který umožnil společné putování, byl zvolen s ohledem na zdravotní stav klientů – někteří jeli osobními auty, většina společně autobusem. K pohybu na místě samém jsme využili 8 vozíků. Pozvání na pouť také přijaly naše dobrovolnice, které celoročně zajišťují provoz Charitního šatníku v Hranicích a v Lipníku nad Bečvou.

Cestující autobusem zahájili putování společnou písní a modlitbou vedenou otcem děkanem Jiřím Doleželem, který s většinou poutníků slavil na Svatém Kopečku v bazilice Navštívení Panny Marie v 10:30 hodin mši svatou. Po mši svaté se poutníkům věnoval pan průvodce, který je seznámil s historií monumen-

Charita pomohla mladému muži s postižením získat vysněné auto

Částkou 140 tisíc korun přispěla Charita Hranice a Arcidiecézní charita Olomouc na speciální auto pro zdravotně postiženého Jiřího Jambora. Nyní se Jiří konečně může těšit z jízdy v novém červeném Volkswagenu Caddy.

Jiří Jambor má vrozenou nemoc zvanou spinální svalová atrofie. Je to onemocnění, kdy v předních rozích míšních se nevytvorí jádra a povely z mozku není mícha schopná předat dál. Jirka je upoutaný na vozík a dýchat mu pomáhá respirační přístroj. Energie do života mu ale nechybí. I auto si sám vybíral. „Hledal jsem si auto na internetu a stejně se mi nejlíp líbilo tohle. Jsem moc rád, že to vyšlo. Moc nám to usnadní život. Jsem nadšený,“ usmíval se spokojeně mladík.

Sám Jirka oslovil přes mail čtrnáct velkých firem na Hranicku. „Zareagovala pouze Charita Hranice a čtyři nám napsaly, že ne. Zbytek mi neodepsal vůbec,“ popisoval Jiří Jambor komplikovanou cestu k vysněnému autu, na kterou se vydal na začátku roku. Tehdy se s rodiči dohodli, že začnou hledat pomoc a shánět prostředky, aby si mohli pořídit auto uzpůsobené i vozíku.

„Měli jsme opravdu štěstí, protože od ledna se přestal tento typ vyrábět a museli bychom čekat další tři-čtyři měsíce na nový typ. My jsme měli auto za dva měsíce. Museli jsme popohnat

organizaci“. Domnívám se, že povídání bylo velmi podnětné a zajímavé, že každý si z něj mohl něco odnést. Samotný večer se nesl v duchu společné zábavy, zpěvu a hraní společenských her. To vše za doprovodu velké dávky veselí a smíchu.

Sobotní ráno jsme začali společně slavenou mší svatou, kterou za námi přijel odsloužit otec Vratislav Kozub. Po snídání jsme zahájili vzdělávací program, jehož tématem bylo „mnoho podob hněvu“. Lektorem tohoto vzdělávacího semináře byl pan Mgr. Miroslav Snášel. Samotné téma bylo velmi zajímavé, podnětné a prakticky využitelné. Domnívám se, že každý si měl možnost odnést spoustu informací. Po skončení odpoledního bloku jsme se rozloučili a odjeli zpět domů.

Eva Hynčicová, osobní asistentka DC Archa

tálního chrámu, jeho barokní architekturou a bohatou výtvarnou výzdobou. Pobyt na Svatém Kopečku bylo možno završit příjemným posezením na letní zahrádce v restauraci U Macků. Někteří klienti se rozhodli krásný slunečný den využít k návštěvě ZOO, jiní zvolili místo posezení v restauraci tiché spočinutí ve vlídném stínu kaštanů.

Klienti z Hranicka i Lipenska vyjadřovali při rozvozu do svých domovů spokojenost, i když únava byla znát.

Akce proběhla za podpory Města Hranice. Velký dík patří panu děkanovi Jiřímu Doležalovi, který nám věnoval svůj čas a celou pouť prožil společně s našimi klienty, dobrovolnicemi a zaměstnanci.

Radka Andryšková, pastorační asistentka

výrobu, aby dodělali objednávky, takže koncem března to bylo hotové,“ pověděl otec Jiřího Jambora.

A co o této události napsal Přerovský a Hranický deník:

Díky Tříkrálové sbírce

Všichni lidé, co přispěli 6. ledna Třem králům, mají na Jirkově autu svůj podíl. „Jedná se o dar, který je financován z výnosů Tříkrálové sbírky. Čili jsou to peníze, které darovali lidé z regionu Hranicka a Lipnicka,“ uvedl ředitel hranické Charity Jan Hegar, který spolu s ředitelem Arcidiecézní charity Olomouc Václavem Kepřtem předal dar rodičům Jiřího Jambora.

„Dar se skládá ze dvou částí. Čtyřicet tisíc darovala Charita Hranice a hlavní podíl sto tisíc korun je věnován Arcidiecézní charitou Olomouc a z Nouzového fondu Tříkrálové sbírky,“ dodal. Ten slouží k řešení právě takovýchto výjimečných situací.

„Mám opravdu radost z toho, že můžeme předat dar spousty anonymních lidí. My jsme jen ti, kteří to dali dohromady a měli možnost vám přispět. Ať auto hodně dobře slouží, ať mnoho let bezpečně jezdí a ať vás vždy doveze tam, kam potřebujete, abyste se díky němu aspoň trošku cítili volnější, svobodnější,

a aby vám co nejméně pomáhalo,“ popřál od srdce při předání finanční částky Václav Kepřt, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc.

První zkušební cestu do Hranic už má Jirka za sebou. Příští týden se spolu s rodiči chystá do Olomouce k doktorce. „Je to

úžasný pocit, když vidíme, že naše práce někomu doopravdy pomáhá,“ řekl Václav Kepřt. „Chceme poděkovat všem, co se na sbírce podíleli, bez nich by tato pomoc nebyla možná,“ dodal ředitel Charity Hranice Jan Hegar.

Autorka: Barbora Jestřebská

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov Beseda u starých pohlednic

Pani Krystyníková, paní, která má na starosti kulturu v Novém Hrozenkově, jen tak při řeči prozradila „naši Dance“ (naši sociální pracovníci), že má staré fotky Hrozenkova. Nechala je zvětšit tak, že jsou na nich k poznání jednotlivé chalupy, a jsou moc pěkné.

To stačilo k tomu, abychom u nás na „Domečku“ (v Domě pokojného stáří), uspořádali „Besedu u starých pohlednic“.

Proběhla v úterý 2. června odpoledne a přišli i návštěvníci - obyvatelé Nového Hrozenkova, kteří si chtěli minulost připomenout.

Mohli jsme si prohlédnout přes 80 zvětšených starých pohlednic, pocházejících z Nového Hrozenkova ze začátku 20. století, od autorů AF J. Tomana, Fr. Bittnera, Old. Vondráška, Zd. Mence a Vl. Bittnera.

Společně jsme diskutovali, poznávali původní hrozenkovské budovy a vzpomínali na vysečené a vypasené lány,

obdělávaná políčka a pasínky, které se táhly až na vrcholy kopců. Na fotografiích byly i slavnosti, které někteří z přítomných zažili. Odpolednem nás prováděla právě paní Jana Krystyníková, hrozenkovská kulturní referentka. Krajinu i domy z velké části pohlednic měla zařazené a dovedla nám říct, která část „dědiny“ to je, ale tanečníky a muzikanty v krojích, kteří na některých fotografiích byli, jí pomohli určit právě naši hosté, pamětníci, kteří je poznali.

Celé odpoledne bylo velmi příjemné, při vzpomínkách na mládí se všichni mile usmívali a ještě posloužilo k „doplnění historie“.

*Marie Surá, Dana Haferníková,
Dům pokojného stáří*

Vystoupení Jiřího Helána v Hrozenkově

V pátečním podvečeru 15. května jsme měli možnost se zúčastnit dalšího z řady koncertů pořádaných Charitou Nový Hrozenkov pro veřejnost. Po loňských setkáních s Josefem Zimou a Hradiš-

ťanem naše pozvání tentokrát přijal pan Jiří Helán, dlouholetý zpěvák souborů Moravanka a Moravěnka.

Denní stacionář Slunečnice uspořádal jeho vystoupení k Mezinárodnímu dni rodiny, který připadá právě na 15. květen.

Jiří Helán nás se svými čtyřmi kolegy provedl pomyslným vlakem z jihu Moravy až k nám na Valašsko a zpíval písničky z míst, kterými jsme „projížděli“. A protože mají i širší muzikantský záběr, zahráli také blok z populárních písní 60. a 70. let. Všechno, co hráli, jsme znali, a tak jsme brzo zpívali s nimi. Pan Helán mezi slokami bral do kola ženy z obecnstva a diváci se postupně i roztancovali. Záměrem vystoupení bylo udělat pro lidi pohodu, a ta tu opravdu byla. Přispěly k ní i koláče nachystané na stolech, k nimž si lidé objednávali víno a na co kdo měl chuť.

Takže když se na konci Jiří Helán zeptal „Tak byla pohoda?“, mohlo obecnstvo upřímně zvolat „Ano!“ a „Byla!“.

Dana Žáková

K mariánské kapliče do Lušové

Že květen je měsícem lásky, je všeobecně známé. Že je to i měsíc mariánský, tak známé není, ale my na Domečku patříme k těm, kteří to vědí. Protože ještě ke všemu máme rádi tradice, uspo-

řádali jsme, jako každý rok, výlet do Lušové, ke kapličce Panny Marie. Uvěřili jsme předpovědi počasí a 19. května kolem 10. hodiny mohli „Lušovjané“ vidět kolonu 12 vozičků, která mířila ke

I u nás se četlo (nejen) dětem...

Přineste s sebou jednu dětskou knihu, z níž jste rádi četli svým ratolestem. Dobročinná sbírka knih poputuje k dětem ze zlínského Charitního domova pro matky s dětmi v tísni.

Přesně tato výzva zazněla před slavnostní inaugurací 5. Týdne čtení dětem ze společnosti Celé Česko čte dětem® <http://celeceskoctedem.cz/>. A povedlo se. Knihy za dětmi pobývajících s dospělými v azylovém zařízení doputovaly.

Děkujeme všem, kteří se zapojili a knihu darovali. Věříme, že knihy potěší nejedno dítě a díky předčítání přispějí k zesílení vztahu matky, respektive rodiče a dítěte a také k osobnostnímu rozvoji dětí.

Děkujeme ředitelce společnosti, paní Evě Katrušákové, děkujeme její kolegyni Kateřině Němcové, všem, kteří se na fungování společnosti podílejí, děkujeme také všem milovníkům a propagátorům čtení dětem.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Setkání se zástupci zlínských Klubů seniorů

pracovnice s prezentací navštívily, s mnohými, těmi aktivními, dokonce spolupracují při kulturních akcích, jako jsou například Barvy podzimu.

„Setkání jsem vnímala jako velmi příjemné. Účast byla dostatečná a určitě přivedla některé seniory i zvědavost, neboť hned ve dveřích jedna z příchozích řekla, že je zvědavá, co jsme pro ně připravili. Naše prezentace, zvláště část s vizuálním doplněním hosty zaujala, což potvrdily i následné dotazy,“ napsala vedoucí Domovinky-centra denních služeb pro seniory Michaela Blahová. Kladně se k odpolednímu setkání vyjádřila také Božena Sukopová, vedoucí pečovatelské služby: „Za sebe mohu říct, že toto setkání hodnotím pozitivně a navrhuji 1x za rok udělat toto setkání v rámci posezení u čaje. Přivítání bylo velmi milé, tak i odezva seniorů byla pozitivní. Při rozloučení jsem byla velmi potěšena, když většina mě zvala do klubů na návštěvu k nim. Z mé strany můžu říci, že setkání tohoto druhu mě vždy obohatí,“ dodala Božena Sukopová.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

Uvítání, slovo ředitele, prezentace zlínskou Charitou poskytovaných sociálních služeb, výzva ke spolupráci, diskuse, občerstvení. Stručně představený program téměř dvouhodinového společného setkání pracovníků Charity Zlín se zástupci zlínských Klubů seniorů. Těch je na území města celkem čtrnáct, většinu z nich již

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

MPSV školilo zaměstnance CARITAS – VOŠ Olomouc

Ve čtvrtek 14. 5. 2015 proběhl vzdělávací seminář pro tutory odborných praxí a zájemce z řad vyučujících na téma Novinky v oblasti sociální práce. Zástupci odboru sociálních služeb MPSV ČR PhDr. Radek Suda a PhDr. Melanie Zajacová seznámili účastníky poutavou formou s připravovanou úpravou systému Příspěvků na

pečí v oblasti sociálního šetření a sociálních služeb, s přípravou novely zákona o sociálních službách s postupem tvorby návrhu zákona o sociálních pracovnících.

*Věra Zápražná,
středisko praktického vzdělávání*

Noc kostelů, příležitost k setkávání

Akce je již známou příležitostí pozvat co nejširší veřejnost do kostelů a ve večerní a noční atmosféře nabídnout možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím bohatého programu. I zástupci zlínské Charity se již po třetí zapojili a v rámci programu s radostí představili svoji činnost. V podvečerním čase tak ve čtyřech kostelích regionu odpověděli na nejednu zvědavou otázku. Ke své osobní účasti paní Dáša Kubínová, pracovníce pečovatelské služby, uvedla: „Zúčastnila jsem se prezentace ve Fryštáku v kostele sv. Mikuláše. Zvony kostela se tohoto dne spojily s ostatními kostelními zvony Zlínského kraje. Na této veřejné události jsme tři pracovníce zlínské Charity prezentovaly služby, které organizace poskytuje. Rozdáv-

valy jsme informační letáky a zodpovídaly dotazy. V kostele se sloužila mše, na kterou se dostavilo hodně lidí. Mezi nimi byli i naši známí uživatelé, o které se staráme a pečujeme. Mezi návštěvníky kostela byli i mladí lidé a rodiny s dětmi. I tyto věkové kategorie si rády poslechly, jaké služby poskytujeme. Celkem jsme zodpověděly velké množství dotazů a snažily jsme se služby Charity prezentovat dobře a svědomitě. Pociťuji z této akce mám pozitivní a duševně mě obohatil.“

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

kapličky. Tam jsme si zazpívali mariánské písničky, které mají všichni naši obyvatelé moc rádi a měli krátkou májovou pobožnost.

Aby se tohoto výletu mohli zúčastnit všichni obyvatelé z halenkovského i hrozenkovského domečku, kteří chtěli, museli se do role „koníků“ zapojit téměř všichni pracovníci ze směny i další, kteří přišli mimo svoji službu, ale i tak nás bylo málo. Jsme proto

moc rádi, že nám přišla pomoci jako dobrovolnice p. Emilka Hafneriková. Je její zásluhou, že některý z našich „staříčků“ nemusel tenhle krásný den strávit doma.

Výlet se moc vydařil, počasí bylo krásné a my jsme si opět uvědomili, že bez „dobrých duší“, jak našim dobrovolníkům říkáme, se prostě neobejdeme.

Marie Surá, vedoucí pobytových služeb

Pouť na Svatý Hostýn

V úterý 26. května se uskutečnila již tradiční pouť na Svatý Hostýn pořádaná Charitou Svaté rodiny Nový Hrozenkov pro širokou veřejnost, zvláště však pro lidi s menší pohyblivostí. Počasí nám mnoho neprálo, ale i přes deštivé ráno se nás sešlo mnoho a téměř jsme tak naplnili dva autobusy.

Krátce po našem příjezdu jsme navštívili mši svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Páter Měšic k nám promluvil o radosti a radostném přístupu k životu. Tento den, 28. května, totiž církev slaví svátek sv. Filipa Neriho, který bývá také označován jako „veselý svatý“. Narodil se a působil v Itálii v 16. století a prosazoval radost a pozitivní přístup k životu, který ho naučila jeho

nevlastní maminka. Jak sám hlásal: „Veselý duch dobývá snadněji křesťanské dokonalosti než duch zádušný. Pokračuj, synu, v tom svém veselí, protože to je nejlepší cesta k dokonalosti.“

Po mši svaté dešť ustal a my se tak mohli krátce projít v okolí baziliky, nakoupit maličkosti pro své blízké, či si s sebou vzít domů vodu.

Doufáme, že se příští rok sejdem v podobně hojném počtu, a snad nám i počasí dopřeje výhledy do okolí z tohoto významného mariánského poutního místa.

Ludmila Heriánová,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice

Víte, kde je Kamčatka?

Znáte její historii, současnost, přírodu a lidi v ní žijící? - Odpovědi na tyto otázky jsme mohli dostat ve čtvrtek 28. května ve společenské místnosti Víceúčelového charitního domu v Halenkově. V rámci cyklu cestovatelských přednášek „Cesta kolem světa“ pořádaných Denním stacionářem Slunečnice jsme mohli přivítat velice vzácnou návštěvu, a to Anastasii Mega, která prožila většinu svého života - 18 let - na Kamčatce. Anastasie povykládala o přírodních krásách této země, mezi které patří například termální prameny, desítky aktivních nebo vyhaslých sopek, gejzíry či druhá největší zátoka na světě - Avačinská. Pokud se na Kamčatce chystáte na sběr borůvek - tzv. zimolezu kamčatského, je lépe vydat se ve skupině několika lidí. Totiž medvěd kamčatský - jeden z největších poddruhů medvěda hnědého - se v přírodě volně pohybuje velice často a setkání s ním si každoročně vyžádá několik lidských obětí. Počasí na Kamčatce je velice pestré, v hlavním městě Petropavlovsk-Kamčatskij je klima podobné tomu našemu na Valašsku, ale na severu země jsou sněhová pokrývka a vysoké mrazy celoroční. Na Kamčatku nevedou žádné silnice ani železnice, jediné spojení se světem je proto letiště, které tak oprávněně bývá místními nazýváno

„bránou do světa“. 90 % obyvatelstva žije ve výše jmenovaném hlavním městě, na vesnicích žije původní obyvatelstvo, které se skládá z několika etnických skupin. Tyto skupiny mají svůj jazyk, zvyky a bohužel již jen v malé míře zachovaný tradiční způsob života, který obnášel především chov losů.

Dalo by se toho napsat mnoho, co nám Anastasie vyprávěla a především jako fotografka promítla. Proto Anastasii Mega děkujeme za seznámení se s touto často opomíjenou perlou Východu a přejeme jménem Denního stacionáře Slunečnice, Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov, vše dobré do dalších dnů. Dále

děkujeme žákům 6. třídy Základní školy v Halenkově za jejich milou účast na této přednášce.

**Mgr. Ludmila Heriánová, DiS.,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice**

Charita Olomouc Setkání dluhových poradců

Zadluženost českých domácností je obrovská a lze očekávat, že bude pozvolna růst. Někdo je schopen své dluhy splácet, jiný ne. Přibývá i počet těch, kteří jsou předluženi a dostávají se do dluhových pastí. Těmto lidem se věnují dluhová poradci z neziskových organizací a poskytují své služby potřebným zdarma. V úterý 16. června 2015 se uskutečnilo již třetí setkání dluhových poradců, které pořádala Dluhová poradna Charity Olomouc.

Setkání se zúčastnili pracovníci Magistrátu města Olomouce, Studentské právní poradny Univerzity Palackého Olomouc, SPES Olomouc, Poradny pro občanství, občanská a lidská práva Olomouc, Internetporadny Olomouc, Nízkooprahového denního centra Uničov Charity Šternberk, Občanské poradny a poradny pro dlužníky Charity Přerov, Občanské poradny Charity Zábřeh, Fakultní nemocnice Olomouc, Psychiatrické léčebny Šternberk, Člověka v tísní Olomouc a samozřejmě pořádající Dluhová poradna Charity Olomouc.

Hlavním bodem programu byl příspěvek soudního exekutora. Mgr. Svatopluk Šústek z Exekutorského úřadu Olomouc přítomné seznámil s novinkami ve svém oboru. Na jeho vystoupení navázala zajímavá diskuse (připravovaná novela exekučního řádu,

podávání námitek k příkazu k úhradě nákladů exekuce, návrhy na odklad exekuce, aj.). V další části workshopu vystoupili zástupci studentských poraden v Olomouci. Nejprve hovořila Mgr. Lucia Valentová, která je vedoucí kanceláře studentské poradny na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Tato poradna má v současné době zcela naplněnou kapacitu a další klienty bude přijímat až od začátku října. Pan Mgr. Martin Řiháček, který byl vedoucí studentské poradny JURIS PRO BONO v Olomouci, hovořil o ukončení činnosti tohoto zařízení.

Zajímavý byl příspěvek Bc. Dany Vrzalíkové z NDC Schod Uničov, která představila končící projekt „Dluhy nejsou samozřejmost“. Ve svém vystoupení uvedla: „Tři hlavní poznatky: je potřeba spolupracovat s právníkem, mít dobrou smlouvu s klientem a řešit celkovou životní situaci.“

Ze společné diskuse účastníků vyplynulo zjištění, že stávající dluhové poradny nemají dostatečnou kapacitu na terénní dluhové poradenství v lokalitách mimo město Olomouc. Činnost dluhových poradců je bohužel často limitována délkou projektů.

**PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska sv. Kryštofa**

Charita Svitavy Nevšední návštěva na Charitě ve Svitavách

23. týden letošního roku jsme na Světlanec – centru denních služeb zakončili téměř prázdninově. Komu se poštěstí podrbat za ušima lamu, odpočinout si na psovi a plno podobných neběžných činností? Klienti se svými rodinnými příslušníky i zaměstnanci Světlaneky to štěstí měli.

Děkujeme všem, kteří v tomto dopoledni měli prsty, děkujeme všem za účast a také děkujeme obyvatelům Farmy u Lamáka, že na Světlaneky zavítali, aby nás potěšili...

Bc. David Šmída

Děkovali jsme tříkrálovým koledníkům

V sobotu 16. 5. 2015 proběhlo ve farní Stodole poděkování koledníkům Tříkrálové sbírky. Nahoře nám zajistili krásné počasí, a tak přesto, že se akce křížila s dalšími možnostmi jak strávit čas, nebylo ve Stodole prázdno.

Odpolednem víceméně tanečním nás provázelo trio klaunů s názvem MIX TRIX. Účastníci si vyzkoušeli jízdu na jednokolce, žonglování s různými předměty a kdo chtěl, mohl si domů odnést svůj vlastnoručně vyrobený žonglovací míček.

Hodinu a půl po poledni, k němuž neodmyslitelně patří smažené žampiony či ovocné knedlíky z místních restaurací, se všichni sešli opět v bazilice při požehnání. „Bylo to pěkné, jsme rádi, že jsme se zlínskou Charitou jeli,“ zaznělo v autobuse cestou domů.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín**

Při májových pobožnostech vítězily mariánské písně

Vždy dvakrát v týdnu po celý měsíc květen jsme se setkávaly se seniorkami na májových pobožnostech. Jejich průběh byl většinou stejný: krátká modlitba, zazpívaly jsme si nějakou mariánskou píseň. Pak jsme se pomodlily Loretánské litanie, přečetly jsme si krátký příběh a pak jsme zase zpívaly. Zdejší pravidelné účastnice jsou totiž výborné zpěvačky. Některé se dokonce schází a společně si zpívají. Tak jsme si často přezpívaly všechny oblíbené mariánské písně z kancionálu. Tou, která nikdy nechyběla, je *Tisíckrát pozdravujem tebe, ó Matičko Krista Ježíše, ty jsi krása veškerého nebe, tobě celá říše koří se. Ty jsi po Bohu ta nejprvnější, tobě čest a chválu nej přednější andělé a svatí vzdávají, královnou tebe nazývají...*

(Kancionál, 812)

A co jsou to májové pobožnosti? Jejich vznik bychom měli nejspíš spojovat se slavením tzv. mariánského měsíce. Pohanské kultury (zejména kult plodnosti) v měsíci květnu oslavovaly probouzení se přírody k životu po relativně „mrtvé zimě“. Církev od středověku reagovala na to šířením kultu „pašijového“, tedy spásného vítězství Ježíše Krista nad hříchem a všemi jeho důsledky skrze

umučení, smrt a následně zmrtnýchvstání. Vedle toho kultu paralelně se stále rozvíjela lidová a v rámci ní zvláště mariánská zbožnost. Liturgie ve středověku postupně se stala pro lid málo srozumitelná, vzdálená a skutečnost, že jen občas se přistupovalo k svatému přijímání, přispěla k velké popularitě nejrozmanitějších alternativních forem uctívání Nejsvětější svátosti, odklonění od liturgické recitace žalmů a nahrazování růžencem, množení lidových pobožností k Panně Marii a jiným svatým v podobě poutí, uctívání relikvií, litaní a modliteb za zesnulé. Na okraj liturgického roku se vysunují nově vznikající zárodky „posvátných dob“ s lidovým pozadím: tridua, sedmidenní a osmidenní (oktávy) pobožnosti, novény, měsíce zasvěcené zvláštním úkolům lidové zbožnosti. Také ve středověku zaznamenáváme mohutný nárůst žehnacích obřadů. Můžeme být překvapeni faktem, že vlastní májová pobožnost, taková, jakou ji známe dnes, vznikla teprve v 18. století – dá se říct – jako ovoce italského baroka. Je to tedy relativně mladá pobožnost. Největší zásluhu na zrodu májové pobožnosti mělo asketické dílo italského jezuita Alfonsa Muzzatelli (narozený 22. 8. 1749 ve Ferraře; zemřel 25. 5. 1813 v Paříži).

Zdroj: <http://www.nove-straseci.eu/>

**+ Noela Frolková,
pastorační asistentka Charity Zlín**

Tradiční zlínská Zahradní slavnost

Již po sedmácté se sešli malí i velcí příznivci nejen azylového ubytování, ale především her, soutěží a dovádění. Je jisté, že i letos příchozí překvapil bohatý program. Na děti čekaly soutěže s Unií Kompas, pohádkové divadlo či kouzelník. Zda ukázky své práce předvedli i zástupci Městské policie Zlín, zjistili pouze ti, kteří se na veselé odpoledne hned v čase zahájení dostavi-

li osobně a také čtenáři tohoto článku z přiložených fotografií. Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Charita Zlín

Maminky měly svátek

V pondělí, po svátku matek, jsme se s našimi uživateli opět přesunuli do Senior Pointu, kde jsme se zúčastnili programu, který si pro nás připravily děti z MŠ Osvooboditelů ze Zlína pod vedením paní učitelky Vašíčkové. Bylo znát, že ta s láskou rozvíjí u svých svěřenců hudební schopnosti. Žasli jsme, jak děti dokázaly zpívat podle hudebního doprovodu a také se přesně rytmicky zapojovat, ať už s různými hudebními pomůckami nebo i tanečním doprovodem. Dopoledne spontánně pokračovalo ve velmi příjemné atmosféře.

Došlo na sdílení vzpomínek a zážitků z oslav dne maminek z dob minulých, z dob našeho dětství. Krásnou tečku za slavnostním setkáním udělala svou autorskou recitací paní Anna Kojanová. Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Michaela Blahová,
vedoucí střediska

Sluníčko nás vylákalo na okrasný záhonek v naší zahradě

Bylo to sluníčko, které nás vylákalo ven z našeho domečku. Tak krásný den, jakým bylo druhé květnové úterý, bylo třeba využít. Nejlépe ke společnému odstraňování plevelu z naší malé okrasné zahrádky. Bylo úsměvné pozorovat, jak jsme si společnými silami navzájem radili, jak se která rostlina jmenuje, co je plevel a co se může vytrhnout. Učíme se v každém věku a nejlépe nám to jde, pokud se učíme prakticky, svými zkušenostmi a nezáleží, kolik máme let.

Teď už zahrádka září bez plevelu a nás těší každodenní pohled na ni.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Michaela Blahová,
vedoucí střediska

Jazzový večer pro Charitu Zlín

Děkujeme paní ředitelce, děkujeme všem vyučujícím, děkujeme žákům, jejich rodičům, zkrátka všem, kteří žijí hudbou, kterou své posluchače mimořádně obohacují a současně i nám fandí. Jste skvělí!

A co k již tradičnímu počínání, který v tomto roce přinesl zlínské Charitě částku 4000 korun, napsala ředitelka ZUŠ Zlín, Mgr. Martina Hniličková?:

„Stalo se již tradicí, že koncem května, kdy fotíme naše absolventy na tablo a všichni se nervózně chystají k postupovým zkouškám, ukážeme také jinou tvář naší výuky – koncert věnovaný neklasické hudbě, kdy pod názvem jazzový večer se skrývají skladby popové, poprockové, rockové, swingové, jazzové a další styly moderní populární hudby. Často spolu vystupují žáci i jejich učitelé a výtěžek koncertu je věnován vždy Charitě Zlín.“

Letos netradičně zahájil orchestr Gymnázia Zlín pod vedením L. Kovaříka. Poděkoval tak učitelům „zusek“, kteří své žáky (a zároveň studenty gymnázia) vedou a díky nimž orchestr se ctí zahrál Bugatti step. A pak začal pestrý kaleidoskop skladeb, kdy se střídali sólisté, orchestry, kapely, dua, kvarteta... Publikum odměnilo každého vystupujícího bouřlivým potleskem a vyvolalo jej zpět na pódium. A všichni – na pódium i v publiku - jsme vytvořili

skvělou atmosféru, užili jsme si kvalitní výkony účinkujících. Nestalo se mi, aby po našem koncertě přišlo za mnou tolik rodičů a poděkovali mi, že TO děláme dobře. Přála bych každému, aby odcházel z práce (či školy) s takovými povznášejícími pocity jako já – že naše vzdělávání má smysl a je kvalitní. To jsou ta učitelská pohlazení...“

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Svatý Hostýn se nám schovával v mlze

Celkem čtyři autobusy i letos dopravily téměř dvě stovky poutníků na květnovou tradiční pouť na Svatý Hostýn. Jak už bývá zvykem, pouť začala již po nástupu do autobusů, kdy si všichni společně na uvítanou zazpívali jednu z mariánských lidových písní Nastokrát buď pozdravena. Po následující modlitbě Růžence byl již Svatý Hostýn na dohled. I když to, možná díky husté mlze, není zcela nejvýstižnější slovní obrat. Po příjezdu již následovala mše svatá, kterou celebroidal otec Ivan Fišar ze zlínské farnosti sv. Filipa a Jakuba. Křížovou cestu pro méně pohyblivé vedla pastorační asistentka Noela Frolková v kapli, ostatní prošli zastaveními v blízkosti baziliky s textem Elias Vella „Křížová cesta s Marií“.

O hudební doprovod se postarala country kapela Faleš nebo také Fleš, či 3J - Lačnovské country. Zatančil nám Kardio country club Svitavy pod vedením paní Morkesové a taneční škola Scarlet předvedla ukázkou scénického tance. Během odpoledne byl pro menší děti k dispozici skákací hrad, pro všechny občerstvení a pro zájemce prodejní ukázkou výrobků Centra denních služeb Světlanka.

Miriam Holubcová,
pastorační asistentka

Charita Šternberk

Setkání seniorů v Rozkvětu

V prostorách Denního pobytu Rozkvět v Charitě Šternberk proběhlo 26. května setkání klientů pečovatelské služby. Na tato setkání se naši klienti vždy dlouho dopředu těší.

V letošním roce si pro seniory připravily překvapení děti ze společenství Králíčky pod vedením Pavly Švecové. Zahrály pohádku O babičce podle Daisy Mrázkové a za své účinkování sklídily velký potlesk. Potom již nastala chvíle pro popovídání si nejen s vrstevníky, vzpomínání na doby nedávné i dávno minulé a prohlížení fotografií z minulého setkání.

Pro všechny bylo připraveno příjemné prostředí doplněné malým občerstvením, o které se společně postaral tým pečovatelek. Podle spokojených úsměvů na tvářích bylo zřejmé, že se akce všem líbila. Na závěr si každý odnesl malý dáreček vyrobený klienty Rozkvětu.

Bc. Pavla Jarošová

Oblastní charita Uherský Brod

Dobrovolník a filantrop Ivan Chrástek besedoval s klienty terapeutické dílny

Na tradiční každoroční posezení pozval v polovině května všechny uživatele a zaměstnance Terapeutické dílny sv. Justiny dlouholetý dobrovolník, pan Ing. Ivan Chrástek s manželkou. Společně jsme si povídali o novinkách a plánovaných aktivitách služby, ale také o volnočasových akcích, které se během letního období uskuteční, prohlíželi si fotografie ze setkání v minulých letech a velmi zajímavé fotografie z dovolených v dalekém zahraničí. Společné setkání mimo prostory sociální služby utužuje vztahy, podporuje integritu, důvěru i psychickou pohodu uživatelů. Za krásně strávené dopoledne velmi děkujeme.

Ing. Ivan Chrástek již 8 let působí v Oblastní charitě Uherský Brod jako aktivní dobrovolník. Pravidelně navštěvuje sociálně terapeutickou dílnu, které je určena pro osoby s lehkým mentálním a kombinovaným postižením. Uživatelům služby pomáhá s realizací sociálně pracovní terapie, podporuje psychickou pohodu uživatelů, komunikaci i vzájemnou spolupráci s rodinnými příslušníky. Pravidelně pomáhá pořádat pro uživatele volnočasové aktivity, které pomáhají s jejich integrací do společnosti, a odebírá výrobky uživatelů, čímž službu podporuje také po

finanční stránce. Za svoji činnost získal v roce 2012 cenu Ď - dobrovolník roku Zlínského kraje.

Martina Skočovská,
vedoucí Terapeutické dílny sv. Justiny

Na „Čaj o páté“ si našlo cestu bezmála 150 seniorů

„Čaj o páté“ – to byl název akce, která se uskutečnila v prostorách Domu kultury Uherský Brod v pondělí 25. května odpoledne. „Zůstala jsem před čtyřmi lety sama, manžel byl delší dobu ne-

mocný a nakonec zemřel. V posledních letech chodím na dlouhé vycházky s kamarádkou, které zemřel manžel před deseti roky. Denně ujdeme čtyři až pět kilometrů. Sem, na Čaj o páté, jsme

vyrazily poprvé. Chceme zkusit něco nového, sedět doma nás nebaví. Myslím, že je velice dobře, že Charita a brodská radnice tyto akce pořádají, protože tak nabízejí další důležité možnosti seniorům. Samota není příjemná. Člověk jí ale nesmí podléhat, je nutné vyrazit mezi lidi. A proto jsme tady," řekla jedna z návštěvnic odpoledního „čaje“, Marie Kolajová.

O akci, kterou střídavě pořádá Město Uherský Brod a Oblastní charita Uherský Brod (ta byla také pořadatelem pondělního programu), byl velký zájem. Přestože „Čaj o páté“ začínal v 15 hodin, první návštěvníci přicházeli do prostorů brodského Domu kultury už v jednu a o půl hodiny později už v sále sedělo několik desítek

Projekty uherskobrodské Charity finančně podpořilo město Uherský Brod

Město Uherský Brod poskytne z rozpočtu města v roce 2015 Oblastní charitě Uherský Brod účelovou dotaci v celkové výši 930 700 Kč určenou na financování projektů: Charitní pečovatelská služba Uherský Brod ve výši 552 000 Kč, Nízkoprahové centrum sv. Vincence Uherský Brod ve výši 157 000 Kč, Terapeutická dílna sv. Justiny Uherský Brod ve výši 136 000 Kč, Azylový dům pro matky s dětmi v tísni ve výši 36 000 Kč, Denní stacionář Domovinka ve výši 44 000 Kč, a Centrum seniorů Uherský Brod ve výši 5 700 Kč. Celkové náklady na tyto projekty jsou odhadovány

návštěvníků. Nakonec si program vychutnalo bezmála 150 seniorů. „Jedná se většinou o seniory z Uherského Brodu a blízkého okolí, uživatele pečovatelských služeb a klienty charitních domů, a přišli také naši senioři z Centra seniorů,“ upřesnil František Bílek, jeden z hlavních pořadatelů „čaje“, koordinátor Přímé pomoci a vedoucí Centra seniorů při Oblastní charitě Uherský Brod.

Mezi hosty byl i starosta Uherského Brodu Patrik Kunčar a místostarosta Petr Vrána.

V programu vystoupili žáci uherskobrodské Základní umělecké školy, kteří za klavírního doprovodu paní učitelky Lucie Ševčíkové zahráli na flétnu, trubky a lesní roh. Přítomné také potěšilo vystoupení taneční skupiny Janah z Domu dětí a mládeže Uherský Brod pod vedením Jany Hefkové. Děti předvedly jamajské tance, a tance s křídly.

Pořadatelé účastníkům nabídli část občerstvení zdarma a zajistili hudebníka Vlastimila Nováka z Bánova, který svým zpěvem a hrou na klávesové nástroje bavil návštěvníky až do podvečerních hodin. Další „Čaj o páté“ se uskuteční na podzim letošního roku.

Sponzorsky „čaj“ podpořily společnosti Tekoo, Delta pekární a.s., Šestákova pekárna, pivovar Uherský Brod, Rojal, Jamai Café a Ditipo.

Oleg Kapinus, PR manažer

na 1 645 486 Kč. Peníze budou použity na mzdové a provozní náklady. Za podporu činnosti Oblastní charity zástupcům města Uherský Brod srdečně děkujeme. Jsme velmi vděční za dlouholetou podporu naší činnosti. Tato historicky nejvyšší podpora ze strany města umožňuje Charitě poskytovat kvalitní péči potřebným spoluobčanům a naplňovat poslání naší organizace.

*Oleg Kapinus, PR manažer,
OCH Uh. Brod*

Horní Němčí: soutěž Vesnice roku 2015 i nová čistička

Do Horního Němčí zavítala ve středu 20. 5. 2015 hodnotící komise, protože obec je jedním z účastníků soutěže o titul Vesnice roku. Pro ně, ale i pro veřejnost byla připravena v místním kulturním domě prezentace jednotlivých složek obce. Mezi ná-

vštěvníky nechyběli ani naši klienti. Byl zde připraven i kulturní program dětí a pro dobrou náladu vyhrávala místní dechová hudba. Nechyběli ani krojovaní v různých typech krojů. Komise navštívila také školu, školku, multifunkční hřiště, koupaliště, domek „U Hurábů“, hasičskou zbrojnicí, ČOV, ale hlavně - a z toho jsme měli největší radost - i náš dům s pečovatelskou službou. Přivítali se s klienty, prohlédli dům, atrium, zahradu a moc se jim u nás líbilo, z čehož měl samozřejmě největší radost personál. Ale den neskončil touto návštěvou. Odpoledne pak se v naší obci uváděla do provozu nová čistiřna odpadních vod. A na slavnostním otevření jsme opět nesměli chybět. Protože je to poměrně daleko, naložili jsme klienty do našeho nového auta a zavezli je až na místo samé. Všichni zúčastnění se velice podívovali, jak moc lze vyčistit všechny odpadní vody. Celý den přálo počasí a tak to byl pro naše klienty zase jeden z aktivně prožitých dnů.

*Vít Kadlčík,
pastorační asistent, OCH Uh. Brod*

Charita Vsetín

Pout' Charity Vsetín na Svatý Hostýn

V letošním roce jsme začátkem června opět uspořádali jak pro uživatele našich služeb, tak i pro všechny ostatní převážně starší a méně pohyblivé farníky, tradiční pout' na Svatý Hostýn. Tentokrát nás kromě duchovního doprovodu pana děkana Františka Krále potěšila svou účastí i paní ředitelka Věra Dulavová. Přestože předpověď počasí oznamovala déšť, ráno nás přivítalo modrou oblohou a zářivými slunečními paprsky, což jistě přispělo k dobré náladě všech. Pan děkan i paní ředitelka všechny účastníky srdečně přivítali. Otec František zahájil naše putování zpěvem mariánských písní a modlitbou. Cesta nám během jednotlivých desátek bolestného růžence rychle ubíhala a než jsme se nadáli, autobus pod vedením zkušeného „kormidelníka“ pana Jana Kašpara za zpěvu mariánské písně „Nastokrát buď pozdravena, ó Matičko Hostýnská“ vystoupal téměř až na vrchol.

Další zastavení.

Čtení se ujala paní ředitelka.

Před bazilikou.

V 9.15 jsme se všichni shromáždili v květinami nádherně vyzdobené bazilice ke mši svaté, kterou sloužil za všechny zaměstnance i uživatele naší Charity a také na úmysly všech poutníků náš pan děkan.

Po mši svaté se asi polovina z nás vypravila na křížovou cestu, zaměřenou na téma bolesti a nemoci v životě člověka, kterou rovněž připravil a vedl o. František. Celou jsme ji zakončili modlitbou u hřbitůvku, kde je pochován bývalý olomoucký arcibiskup ThDr. František Vaňák a nedávno zesnulý dlouholetý duchovní správce Svatého Hostýna P. Jan Chromeček, SJ.

Jelikož se blížil čas polední a většina z nás už začala pociťovat hlad, neváhali jsme a rychle jsme se přesunuli do jedné z restaurací, kde jsme se posilnili výborným obědem. Zbývající volno pak mohl využít každý podle svého uvážení – návštěvou stánků za účelem nakoupení památek či „vítaného“ z pouti, prohlídkou expozice Svatohostýnského muzea v prostorách Jurkovičova sálu nebo procházkou k pramenům vody či posezením na lavičce v závětví.

Ve 13 hodin jsme v bazilice před vystavenou Nejsvětější Svátostí poděkovali Pánu Ježíši i Panně Marii za všechny milosti a vyslyšené prosby a po závěrečném požehnání jsme se vydali domů s předsevzetím, že dá-li Bůh, zcela jistě na toto posvátné místo za rok opět zavítáme. K radostné náladě při zpáteční cestě přispěla také šamprička sladoučké medoviny od paní ředitelky, po které se to tak krásně prozpěvovalo :-)

U hrobu arcibiskupa ThDr. Vaňáka.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat všem, kteří s organizací celé pouti i při jejím průběhu pomáhali, otci Františkovi za duchovní doprovázení a především krásný, mohutný zpěv, panu řidiči Janu Kašparovi za bezpečnou jízdu a hlavně Panně Marii a sv. Antonínu Paduánskému, patronovi letošní pouti, za to, že jsme se všichni ve zdraví a duchovně občerstvení vrátili do svých domovů.

*Bc. Marta Koňáriková,
pastorační asistentka
Charity Vsetín*

Péče o seniory? Na to musíte mít srdce i svaly...

Péče o seniory není žádnou relaxační záležitostí. Je to fyzicky i psychicky mimořádně namáhavá práce. Ti, kteří se starými a nemocnými lidmi pracují, velmi dobře ví, o čem je řeč. Takovou práci nemůže vykonávat každý. Devět a půl roku strávila profesionální péčí o seniory i paní Pavla Pijáčková. Celou tu dobu pracovala v Charitním domě Vlčnov. V těchto dnech odchází na zasloužený odpočinek. Při této příležitosti hovořila mimo jiné o tom, co jí tato práce dala a co naopak vzala.

Paní Pijáčková, připomeňte, jak jste se dostala k práci pečovatelky?

Před nástupem do tohoto zaměstnání jsem pracovala jako malířka keramiky. Firma, u které jsem tuto práci vykonávala, ale ukončila činnost. V tu dobu sháněli v Charitním domě ve Vlčnově pracovníci. Přiznám se, že i když jsem měla za sebou péči o manželovy rodiče, nikdy by mě nenapadlo, že budu pracovat jako profesionální pečovatelka. Ale stalo se a nelituji toho.

Co je na práci ošetřovatelky nejnáročnější?

K této práci musíte mít předpoklady, jako je například dobrý vztah k seniorům, velkou trpělivost a být na to i dobře fyzicky vybavený. Velmi často pracujeme s lidmi, kteří mají problém s hybností a je nutné je zvedat, přesouvat je a podobně. A k tomu je potřeba velké síly. Ale práce v Charitním domě pro mě nebyla jen o těchto náročných aspektech. Byla také plná pozitivních chvil jako je vděk seniorů a práce ve skvělém kolektivu, který se tady sešel. A tato skupinka lidí stále zraje jako víno, svou cestu k sobě si nachází stále víc. Vztahy v Charitním domě Vlčnov se stále utužují a všechny, i sebemenší hrany, se postupem

časem obrušují. Držíme při sobě, jsme doslova jako jedna rodina. Ráda se sem budu vracet i jako host. Ráda uvidím zdejší seniory a určitě se opět hodně zasmějeme s bývalými kolegyňmi.

Co, podle Vás, v profesionální péči pro seniory chybí nejcitelněji?

Chlapecká síla a lepší finanční ohodnocení. Jenže chlapi tuto práci dělat nechtějí a mnohdy ani nemohou. Člověk, který se stará o seniory, musí mít k těmto lidem vztah, musí chtít pomáhat, musí se obrnit neskonale trpělivostí a pečlivostí. A k tomu vzpomínané poměrně nízké platy – to vše jsou faktory, kvůli kterým chlapi do této práce nepůjdou.

Můžete říct, co Vám tato práce dala, a co naopak vzala?

Díky této práci jsem si zásadním způsobem srovnala žebříček hodnot. Už velmi dobře vím, co je v životě důležité a co méně, a co vůbec ne. A vzala mi trochu zdraví.

Řekněte, co je podle Vás v životě člověka nejdůležitější...?

Je to jednoduché. To nejdůležitější je zdraví, rodina a pokora. Když mluvím o významu rodiny, pak tady v Charitním domě bylo velmi dobře vidět, jak fungovaly úplné rodiny, jak se staraly o své příbuzné za každých okolností, v dobrém i ve zlém. Bylo velmi dobře vidět i to, když jejich příbuzný odcházel na věčnost, jak mezi svými nejbližšími odešel spokojený, smířený. A stejně tak to pak brala jeho rodina. Odchod člověka v rodinném kruhu nemusí být nakonec vůbec traumatizující. Může být důstojným, vlídným rozloučením. A to se v této společnosti, bohužel, nestává vždy...

*Oleg Kapinus,
PR manažer OCH Uh. Brod*

Oblastní charita Uherské Hradiště

Ve vzpomínkách o kousek blíž vinařství

Náš červnový výlet uživatelé Centra denních služeb pro seniory zahájili na Slováckém dvoře v Ostrožské Nové Vsi, který nás vnesl svými vinařskými a rybářskými chatkami do období sběru vína. Toto prostředí uživatele namotivovalo ke vzpomínání a diskuzi, jak oni sami měli vinohrady a účastnili se sběru a péče o hroznové víno. Závěr výletu jsme ukončili v lázních v Ostrožské Nové Vsi, kde jsme se prošli po okolí, ochutnali léčivý pramen a jako sladkou tečku dne jsme se odměnili zákuskem v místní cukrárně.

ochuh

S porotou Soutěže vesnice roku se ve Slavkově zpěvem loučili klienti Charitního domu

Ve středu 20. května 2015 očekával Slavkov slavný den. Úderem osmé hodiny přijela do obce porota soutěže Vesnice roku 2015. Sportovní hala, kde se sešli zástupci obce, spolků a organizací, byla slavnostně vyzdobena.

Po uvítacím slovu pana starosty Libora Švardaly se představili jednotliví členové poroty. Pak následovalo představení nejrůznějších organizací, které působí na území obce Slavkov. Jednou z nich je i Oblastní charita Uherský Brod, která v obci provozuje Charitní dům sv. Petra a Pavla. Po závěrečné řeči pana starosty, ve které shrnul všechny aktivity, které se v obci v průběhu roku odehrávají, se všichni přítomní s porotou rozloučili zpěvem písně „Slavkovjanů doma není“.

Této akce se zúčastnily také tři uživatelky charitního domu, které celou akci hodnotily velmi pozitivně a byly rády, že se mohly setkat se svými rodáky a známými. Cestou zpátky paní Kortusová vyslovila přání jít se podívat ke svému rodnému domu. Závzpomínala na staré časy, potkala jednoho ze svých známých a byla velmi ráda a dojata.

Hodnotící porota také zavítala do našeho charitního domu, kde její předseda, pan Josef Zicha, velmi ocenil a pozitivně ohodnotil naši práci a pozval nás do své obce Vysoké Pole.

*Vít Kadlčík,
pastorační asistent*

Děti vařily pro lidi bez domova

Nízkoprahové denní centrum sv. Vincence (NDC) navštívily v pátek 15. května 2015 děti z Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež z Uherského Brodu (NZDM). Jaký byl důvod jejich návštěvy? Vařily pro lidi bez domova guláš a přinesly uživatelům i zánovní oblečení. Děti si přinesly všechny potřebné suroviny, všechno si samy organizovaly a pracovníkům NDC bylo „dovolené“ pomáhat pouze při pomocných pracích. Výsledek byl skvělý, všichni jsme se shodli, že tak dobrý guláš z nás dlouho nikdo nejedl. A není divu, protože jsme byli všichni pod taktovkou budoucí kuchařky. Atmosféra při vaření byla skvělá, kdo měl zájem, mohl si následně prohlédnout i NDC. Moc děkujeme a těšíme se na další návštěvu.

*Vít Kadlčík,
pastorační asistent, OCH Uh. Brod*

Bude v Uherském Brodě noclehárna?

Vedení města Uherský Brod spolu s Oblastní charitou pracují na novém projektu - zřízení nové sociální služby. Tou novou sociální službou je Noclehárna s kapacitou 16 lůžek, která v ORP Uherský Brod citelně chybí. Zastupitelé města byl tento záměr schválen a Oblastní charita Uherský Brod je připravena tuto službu poskytovat. Pokud bude záměr schválen červnovým krajským zastupitelstvem, mohou ihned začít nezbytné stavební úpravy. Charita

připraví personální, administrativní a provozní zajištění nové služby, včetně vnitřního vybavení.

Noclehárna by měla být v provozu od 1. ledna 2016 a bude součástí stávajícího Nízkoprahového denního centra sv. Vincence v Uherském Brodě ve Vazové ulici.

*Petr Houšť,
ředitel OCH Uh. Brod*

Obvazy z duše

Je umění stárnout. Pevně tomu věřím. A znám lidi, kteří to umí s grácií. Přibývajícím letům jim nijak neberou radost ze života. Naopak... Jedním z takových úžasných lidí je žena s vlídnými očima a srdcem na dlani, paní Marie Runtagová. Neměla vždycky lehký život, ale nikdy neprestala být optimistkou. Dokáže se totiž radovat z maličkostí, a z každého rána... Je vděčnou klientkou Charitního domu Vlčnov.

„Paní Runtagová! Už Vám vedu pana Kapinuse. Chvilku si s Vámi popovídá, nevaří?“ slyším hlas sociální pracovnice

Michaely Kadlčíkové u jednoho z pokojů Charitního domu ve Vlčnově.

„Ale ano, ať jde dál,“ zve mě paní Runtagová dovnitř. Na lůžku sedí menší paní se stříbrnými vlasy. U postele má stůl a na něm knihu a přízi s pletacími dráty. Usmívá se a v očích má radostnou jiskru. Když se dozvídám, že paní má úctyhodných 87 let, nevěřím svým uším a očím. A tiše trochu závidím. Ta paní má už od prvního pohledu možná víc energie, než já ve svých padesáti letech. Mám z tohoto setkání radost

už na začátku. Potkat veselého, optimistického člověka, to se v dnešní době nepodaří každý den...

Vítám se s paní Runtagovou a připomínám jí, proč jsem za ní přišel. Rád bych si popovídal o tom, jak (a vlastně i proč) plete obvazy z tenounké příze nazvané Sněhurka. Dozvídám se, že tyto velmi lehké a pružné obvazy vyrábí pro obyvatele rozvojových zemí, tedy zemí takzvaného „Třetího světa“. Jsou určeny pro nemocné leprou, pro pacienty v některých afrických státech, Indii, ale i Rumunsku a podobně. Pro chudé, nemocné, malomocné lidi, kteří dostávají obvazy v rámci humanitární pomoci. Tuto službu začal před lety na Uherskohradištsku zajišťovat energický a mimořádně nadšený humanista, pedagog z Kunovic Bohumír Riedl. A přitom začal s touto aktivitou v době, kdy se blížil jeho penzijní věk! Přesto svým nadšením a živelností postupně „nakazil“ celou republiku. Obvazy, které vyrobili většinou klienti domovů pro seniory a Charitních domů, mu pošta doručovala v balících. Pan Riedl je nosil do Charit a odtud cenný materiál putoval dál do světa. A jeho odkaz žije i poté, co před několika málo lety odešel na věčnost. Plést z tenké příze ale není vůbec snadné. Obvaz musí mít přesně předepsané rozměry. Příze je tenká skoro jako nit a tak je zhotovení této důležité zdravotní pomůcky velmi pracné.

„Já jsem se do této aktivity velmi ráda zapojila. Pletení mě moc baví. Pletu ale jen několik měsíců, a zpočátku to nebylo úplně snadné. Teď už mi to jde docela dobře. Ráno posnídám a už beru přízi do ruky. Pracuji na tom několik hodin, pak si dám pauzu, a znovu se pustím do práce. Pletu, hodně si čtu, a když je mi smutno, jdu si posedět na dvůr s ostatními. Nic mi nechybí, je mi tady velice dobře,“ pochvaluje si paní Runtagová, která ve zkratce vzpomíná na své sourozence, svou pestrou a občas i neveselou životní anabázi. Na cestu životem, která vedla od prvních dětských krůčků ve Vlčnově přes léta stráve-

ná v Olomouci a následnému návratu do Vlčnova. Vzpomíná i na své nemoci, dlouhé pobyty v nemocnici, i na své rodiče a na některé členy rodiny, kteří žili své složité životy. Vzpomíná na mnohé epizody z uplynulých let, ale vždy končí vyprávění s úsměvem. Je jedním ze vzácných lidí, kteří dokáží jen tak mimoděk, samozřejmě a přesto srdečně a upřímně, předávat radost. A rádi pomáhají druhým...

Její obvazy poputují k potřebným. Ta lehká, vzdušná plátýnka nejsou jen nějakým neživým materiálem. Je v nich kus velké snahy, a také kousek duše. V těch obvazech je přibalený tichý pozdrav, úsměv a dobrá vůle charakterního člověka. Od úžasné paní z Vlčnova, která se umí smát očima a dávat dobro i beze slov... Moc bych si přál, aby paní Runtagová byla stále šťastná jako dnes při našem povídání. Hodně zdraví a spokojených dnů, drahá paní Runtagová!!

*Oleg Kapinus,
PR manažer*

Ředitel Charity ocenil dvacetiletou práci zaměstnankyň

Martina Marečková a Hana Hrubá. To jsou jména pracovnic, které v Oblastní Charitě Uherský Brod pracují úctyhodných 20 let. Paní Martina Marečková je vrchní sestra a vedoucí charitní ošetrovatelské služby, paní Hana Hrubá je pečovatelkou Charitního domu Slavkov. Ředitel Charity Petr Houšť se rozhodl dlouholetou práci obou žen ocenit. Pozval obě oslavenkyně do své kanceláře k menšímu obcerstvení, posezení a předání děkovných listin, i finančního a věcného daru. „Zavzpomínali jsme především na jejich nelehké začátky u naší organizace. Obě ženy musely napří-

klad často chodit za svými klienty i hodně daleko pěšky, protože v roce 1992, kdy v Uherském Brodě došlo na znovuoobnovení činnosti Oblastní charity, bylo k dispozici pouze jedno auto,“ připomněl ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Ke gratulantům se připojují i ostatní pracovníci Oblastní charity Uherský Brod. Oběma pracovnicím patří velký dík za jejich obdivuhodnou obětavost, energii a nezlomnou vůli při jejich snaze pomáhat potřebným.

Oleg Kapinus, PR manažer

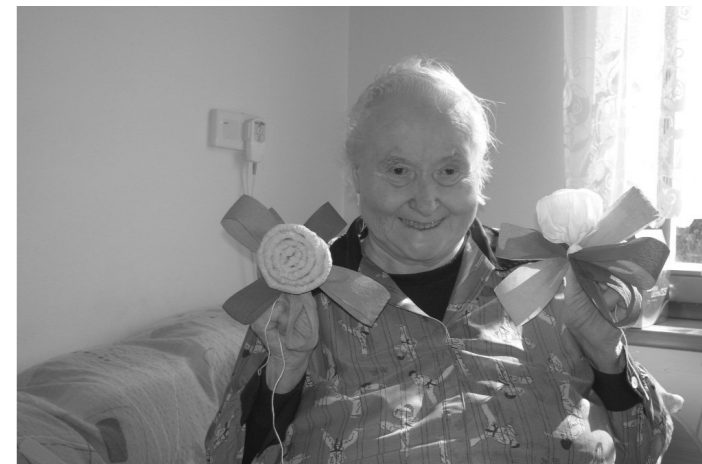
Ocenění převzaly z rukou ředitele Oblastní charity Uherský Brod Petra Houště (na snímku vzadu vlevo) pečovatelka Charitního domu Slavkov Hana Hrubá (na snímku s kyticí – vepředu, první zprava) a vedoucí charitní ošetrovatelské služby Martina Marečková (s kyticí vlevo).

Martina Marečková a Hana Hrubá zavzpomínaly i na nelehké začátky v době obnovení činnosti Oblastní charity Uherský Brod.

Foto: Zuzana Suchánková

Marie Nevařilová: Jízdu králů zdobily i moje růže

Jízda králů je jednoduše fenomén. Už dávno není jen událostí lokálního významu, ale za léta svého trvání se stala českým, a vlastně i evropským drahoukadem nevyčíslitelné hodnoty. Od pátku 29. do neděle 31. května žil tímto svátkem krojů, radosti a lidových písniček Vlčnov. A nenajdete Vlčovjana, který by se o tom víkendů sám necítil jako král. A oprávněně. Na slavnosti se chystali ve Vlčnově snad úplně všichni. Když jsem v pátek 29. května mířil od autobusové zastávky v centru obce k Charitnímu domu, kde jsem chtěl navštívit paní Marii Nevařilovou, která v minulosti vyráběla ozdobné růže pro koně krále a jeho družinu, u každého domu někdo zametal, uklízel, čistil, zdobil... stánkaři chystali své stánky. A pánové, kteří seděli ve venkovních zahrádkách u zasluženého piva, jen spokojeně probírali, jak se na „jízdu“ doma perfektně a s důsledností připravili... To už jsem ale, zhruba po jednom kilometru chůze svátečně naladěnou vesnicí, před sebou zahlédl vzhledně vyhlížející budovu Charitního domu... A za pár chvil mě ochotná sociální pracovnice Charitního domu, paní Michaela Kadlčíková, vedla k pokoji jedné z tamních klientek, k energické a usměvavé paní Marii Nevařilové.

Paní Nevařilová, jaký máte vztah k Jízdě králů?

Ale to víte, že kladný. Kdo by na ni u nás ve Vlčnově nebyl hrdý! Můj bratr jezdil při jízdě králů jako člen družiny, ale králem nikdy nebyl. Král musí být mladý klučina, nezkažený. S těmi staršími je to už postupem let o hodně složitější, ti by to dělat nemohli (paní Nevařilová se směje). Jízdu králů jsem měla vždycky ráda...

A Vy jste ale k těmto mimořádným svátkům také přispěla velikým dílem...

Snad ano. Vyráběla jsem papírové růže, kterými se zdobí koně. A to už jako malé dítě. A v uplynulých letech jsem se jich nadělala tisíce. Vyráběly jsme je společně s jednou z mých kamarádek. Ta už, bohužel, není mezi námi. Samy dvě jsme dělávaly růže na devět koní!

Domníváte se, že je důležité podobné tradice dodržovat? A mají k nim dnešní mladí lidé vztah?

Určitě ano, je důležité tradice zachovat. A jestli se to dnešním mladým lidem daří? Víte, všude kde se lidé radují, oslavují, povídají si a popíjí spolu trošku vína, tam se daří zachovat tradici poměrně snadno (smích).

*Oleg Kapinus, PR manažer,
OCH Uh. Brod*

Školení první pomoci vyzdvihlo i význam užitečných kódů

Nové poznatky i nácvik důležitých úkonů pro efektivní poskytování první pomoci získali pracovníci Oblastní charity Uherský Brod. Školení 73 charitních pracovníků se uskutečnilo ve čtvrtek 4. června v Dolním Němčí pod vedením zkušené lektorky Mgr. Petry Holubové ze Zlína. „Školení, které se konalo ve školicí místnosti Domu s chráněnými byty, považuji za velmi přínosné. Paní lektorka nám vysvětlila nové postupy, které mohou eliminovat následky zranění či zachránit život například při srdečních kolapsech, popálení i úrazech. Líbilo se mi, že výklad byl věcný, nekomplikovaný a tím i velmi dobře zapamatovatelný,“ podotkla Martina Marečková, která pracuje v uherskobrodské Oblastní charitě 20 let. V současné době vykonává funkci vrchní sestry a vedoucí domácí zdravotní péče.

Účastníci akce se, kromě jiného, seznámili s novinkou, kterou je aktuální postupné rozmísťování speciálních kódů v přírodních lokalitách. „Sdělení těchto kódů rozmístěných v přírodních lokalitách, umožňuje záchranářům přesnou specifikaci místa, kde se může nacházet zraněný člověk. Ve městech je celá řada orientačních bodů, ovšem pokud se člověk zraní někde v přírodě, v odlehlé lokalitě, lese, nebo třeba i na cyklostezce, pak může být jeho hledání velmi složité. A tyto situace právě řeší nový kódový systém,“ informovala o novince Martina Marečková.

*Oleg Kapinus,
PR manažer*